

17/CS

WP26o rev.01

Pracovní skupina zřízená podle článku 29

Pokyny k transparentnosti podle nařízení 2016/679

přijaty dne 29. listopadu 2017

ve znění naposledy revidovaném a přijatém dne 11. dubna 2018

PRACOVNÍ SKUPINA PRO OCHRANU FYZICKÝCH OSOB V SOUVISLOSTI SE

ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ

zřízená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995,

s ohledem na články 29 a 30 této směrnice,

s ohledem na svůj jednací řád,

PŘIJALA TYTO POKYNY:

Tato pracovní skupina byla zřízena podle článku 29 směrnice 95/46/ES. Jedná se o nezávislou poradní instituci EU pro oblast ochrany údajů a soukromí. Její úkoly jsou popsány v článku 30 směrnice 95/46/ES a v článku 15 směrnice 2002/58/ES.

Sekretariát je zajišťován ředitelstvem C (základní práva a občanství Unie) Evropské komise, Generální ředitelství pro spravedlnost, B-1049 Brusel, Belgie, kancelář č. MO-59 02/013.

Internetové stránky: http://ec.europa.eu/newsroom/article29/news.cfm?item_type=1358&tpa_id=6936

Obsah

Úvod	4
Význam pojmu transparentnost.....	6
Prvky transparentnosti podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů	6
„Stručný, transparentní, srozumitelný a snadno přístupný způsob“	7
„Jasně a jednoduché jazykové prostředky“	8
Poskytování informací dětem a dalším zranitelným osobám.....	10
„Písemně nebo jinými prostředky“	11
„Informace mohou být poskytnuty ústně“	13
„Bezplatně“	13
Informace poskytované subjektům údajů – články 13 a 14	14
Obsah	14
„Vhodná opatření“	14
Načasování poskytování informací.....	15
Změny informací poskytovaných podle článku 13 a článku 14.....	17
Načasování změn informací podle článku 13 a článku 14	17
Postupy – forma poskytování informací	18
Vícevrstvý přístup v digitálním prostředí a vícevrstvá prohlášení/oznámení o ochraně soukromí	19
Vícevrstvý přístup v nedigitálním prostředí.....	20
Oznámení typu „push“ a „pull“	21
Další typy „vhodných opatření“	21
Informace o profilování a automatizovaném rozhodování	22
Další záležitosti – rizika, pravidla a záruky	23
Informace týkající se dalšího zpracování	24
Nástroje vizualizace	25
Ikony.....	25
Mechanismy pro vydávání osvědčení a pečeti a známky	26
Výkon práv subjektů údajů	27
Výjimky z povinnosti poskytnout informace.....	28
Výjimky v článku 13	28

<i>Výjimky v článku 14</i>	28
<i>Prokazatelná nemožnost, nepřiměřené úsilí a výrazné ztížení dosažení cílů</i>	29
<i>Prokazatelná nemožnost</i>	29
<i>Nemožnost sdělit zdroj údajů</i>	30
<i>„Neúměrné úsilí“</i>	30
<i>Případy, kdy by se výrazně ztížilo dosažení cílů</i>	32
<i>Získávání nebo zpřístupnění je výslovně stanoveno právem</i>	32
<i>Důvěrnost na základě povinnosti zachovat mlčenlivost</i>	33
Omezení práv subjektů údajů	34
Transparentnost a případy porušení zabezpečení údajů	35
Příloha	36

Úvod

1. Tyto pokyny vypracovala pracovní skupina zřízená podle článku 29 (WP29) s cílem poskytnout praktické rady a pomoc s výkladem nové povinnosti transparentnosti v souvislosti se zpracováním osobních údajů, jež je stanovena v obecném nařízení o ochraně osobních údajů¹ („GDPR“). Transparentnost je všeobecným požadavkem tohoto nařízení, který se vztahuje na tři základní oblasti: 1) poskytování informací subjektům údajů v souvislosti se spravedlivým zpracováním; 2) komunikaci mezi správci údajů a subjekty údajů v souvislosti s jejich právy v souladu s nařízením a 3) usnadnění výkonu práv subjektů údajů ze strany správců údajů². Pokud je dodržování transparentnosti v souvislosti se zpracováním údajů požadováno podle směrnice (EU) 2016/680³, tyto pokyny se rovněž vztahují na výklad této zásady⁴. Tyto pokyny jsou, stejně jako veškeré pokyny WP29 obecně použitelné a vztahují se na všechny správce bez ohledu na jejich odvětvové, průmyslové či regulativní zvláštnosti vlastní jakémukoli konkrétnímu správci údajů. Jako takové nemohou upravovat zvláštní případy a řadu proměnných, jež mohou vyvstat v souvislosti s povinnostmi týkajícími se transparentnosti v konkrétním odvětví, průmyslu či regulované oblasti. Účelem těchto pokynů je naopak umožnit správcům podrobně porozumět, jakým způsobem WP29 vykládá, co povinnosti týkající se transparentnosti znamenají v praxi, a osvětlit přístup, který by podle názoru WP29 měli správci zaujmout s cílem být transparentní v rámci uplatňování korektních a odpovědných opatření k zajištění transparentnosti.
2. Transparentnost je jedním z dlouhodobě ukotvených rysů práva EU⁵. Jejím smyslem je vytvořit důvěru v postupy, které se dotýkají občanů, a to tak, že občanům umožní těmto postupům porozumět a případně proti nim vznést námitky. Je rovněž vyjádřením zásady korektnosti v souvislosti se zpracováním osobních údajů stanovené článkem 8 Listiny

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES.

² Tyto pokyny stanovují obecné zásady v souvislosti s výkonem práv subjektů údajů, nikoli konkrétní postupy pro každé jednotlivé právo subjektu údajů stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

⁴ Ačkoli transparentnost není jednou ze zásad zpracování osobních údajů stanovených v článku 4 směrnice (EU) 2016/680, 26. bod odůvodnění stanoví, že jakékoli zpracování osobních údajů musí být ve vztahu k dotčeným fyzickým osobám „zákonné, korektní a transparentní“.

⁵ Článek 1 SEU hovoří o rozhodnutích přijímaných „co nejotevřeněji a co nejbližše občanům“; podle čl. 11 odst. 2 SEU „orgány udržují otevřený, transparentní a pravidelný dialog s reprezentativními sdruženími a s občanskou společností“ a v článku 15 SFEU se mimo jiné hovoří o tom, že občané mají právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, a o požadavcích na tyto orgány, instituce nebo jiné subjekty k zajištění transparentnosti jejich činnosti.

základních práv Evropské unie. Podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (čl. 5 odst. 1 písm. a)⁶⁾ se k požadavku na zpracování údajů zákonným a korektním způsobem nyní přidává i transparentnost, která je jedním ze základních aspektů těchto zásad⁷⁾. Transparentnost je ze své podstaty spojena s korektností a s novou zásadou odpovědnosti stanovenou v obecném nařízení o ochraně osobních údajů. Z čl. 5. odst. 2 také vyplývá, že správce musí být vždy schopen doložit, že osobní údaje jsou ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány transparentním způsobem.⁸⁾ Související zásada odpovědnosti požaduje transparentnost operací zpracování, aby správci údajů mohli doložit dodržování svých povinností stanovených v obecném nařízení o ochraně osobních údajů⁹⁾.

3. Podle 171. bodu odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů by měl správce údajů v případě zpracování, které začalo probíhat před 25. květnem 2018, zajistit, že při zpracování plní své povinnosti týkající se transparentnosti platné od 25. května 2018 (společně se všemi ostatními povinnostmi stanovenými v nařízení). To znamená, že před 25. květnem 2018 by správci údajů měli zkontrolovat veškeré informace poskytnuté subjektům údajů o zpracování jejich osobních údajů (například prohlášení/oznámení o ochraně soukromí atd.), aby zajistili, že splňují požadavky v souvislosti s transparentností, které jsou popsány v těchto pokynech. V případě změn či doplnění těchto informací by správci v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů měli subjektům údajů jasně oznámit, že k takovým změnám došlo. WP29 doporučuje, aby na takové změny či doporučení byl subjekt údajů upozorněn aktivním způsobem, přinejmenším by však správci měli takové informace zveřejnit (např. na svých internetových stránkách). Pokud však jde o podstatné či významné změny či doplnění, pak na takové změny subjekt údajů v souladu s odstavci 29 až 32 níže aktivním způsobem upozorněn být musí.
4. Pokud správci údajů dodržují zásady transparentnosti, subjekty údajů mohou správce a zpracovatele údajů volat k odpovědnosti a mohou mít kontrolu nad svými osobními údaji, například poskytnutím či odvoláním svého souhlasu a uplatněním svých práv jako subjektů údajů¹⁰⁾. Koncept transparentnosti v obecném nařízení o ochraně osobních údajů je zaměřen spíše na uživatele než na právní úpravu a je realizován konkrétními praktickými požadavky na správce a zpracovatele údaje stanovenými v řadě článků tohoto nařízení. Praktické požadavky (na poskytování informací) jsou uvedeny v článcích 12 až 14 nařízení. Kvalita,

⁶⁾ „Osobní údaje musí být ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány korektně a zákonným a transparentním způsobem.“

⁷⁾ Ve směrnici 95/46/ES se k transparentnosti odkazuje pouze ve 38. bodě odůvodnění požadavkem na spravedlivé zpracování údajů, ale v odpovídajícím čl. 6 odst. 1 písm. a) není výslovně zmíněna.

⁸⁾ Ustanovení čl. 5 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů zavazuje správce údajů k doložení transparentnosti (společně s dalšími pěti zásadami zpracování údajů stanovenými v čl. 5 odst. 1) v souladu se zásadou odpovědnosti.

⁹⁾ Povinnost správce údajů zavést vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil a byl schopen doložit, že zpracování je prováděno v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, je stanovena v čl. 24 odst. 1.

¹⁰⁾ Viz například stanovisko generálního advokáta Cruz Villalóna (9. července 2015) přednesené ve věci Bara (věc C-201/14) v bodě 74: „požadavek informování subjektů dotčených zpracováním jejich osobních údajů, který zaručuje transparentnost veškerého zpracování, je o to důležitější, že vytváří předpoklady pro to, aby dotyčné osoby mohly vykonat své právo na přístup ke zpracovávaným údajům upravené v článku 12 směrnice 95/46 a jejich právo na podání námítky proti zpracování uvedených údajů podle článku 14 této směrnice“.

dostupnost a srozumitelnost těchto informací je však stejně důležitá jako skutečný obsah informací o transparentnosti, které musejí být subjektům údajů poskytovány.

5. Požadavky na transparentnost v obecném nařízení o ochraně osobních údajů se použijí bez ohledu na právní základ zpracování a po celou dobu životního cyklu zpracování. To jasně vyplývá z článku 12, podle něhož se transparentnost uplatní v těchto fázích cyklu zpracování údajů:
- před zahájením cyklu zpracování údajů nebo na jeho začátku, tj. v okamžiku, kdy jsou osobní údaje získány buď od subjektu údajů, nebo získány jinak,
 - po celou dobu zpracování, tj. při komunikaci se subjekty údajů o jejich právech a
 - v konkrétních okamžicích probíhajícího zpracování, například když dojde k porušení zabezpečení údajů nebo k podstatným změnám ve zpracování.

Význam pojmu transparentnost

6. Transparentnost není v obecném nařízení o ochraně osobních údajů definována. Pouze ve 39. bodě odůvodnění se vysvětluje význam a účinek zásady transparentnosti v souvislosti se zpracováním údajů:

„Pro fyzické osoby by mělo být transparentní, že osobní údaje, které se jich týkají, jsou shromažďovány, používány, konzultovány nebo jinak zpracovávány, jakož i v jakém rozsahu tyto osobní údaje jsou či budou zpracovány. Zásada transparentnosti vyžaduje, aby všechny informace a všechna sdělení týkající se zpracování těchto osobních údajů byly snadno přístupné a srozumitelné a podávány za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. Tato zásada se dotýká zejména informování subjektů údajů o totožnosti správce a účelech zpracování a o dalších záležitostech v zájmu zajištění spravedlivého a transparentního zpracování ve vztahu k dotčeným fyzickým osobám a jejich práva získat potvrzení a na sdělení zpracovávaných osobních údajů, které se jich týkají.“

Prvky transparentnosti podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů

7. Klíčové články ohledně transparentnosti v obecném nařízení o ochraně osobních údajů jsou uvedeny v kapitole III (Práva subjektu údajů), jelikož souvisejí s právy subjektu údajů. Článek 12 stanoví obecná pravidla vztahující se na poskytování informací subjektům údajů (podle článků 13 a 14), na komunikaci se subjekty údajů týkající se výkonu jejich práv (podle článků 15 až 22) a na oznamování případů porušení zabezpečení údajů (článek 34). Článek 12 konkrétně požaduje, aby dotčené informace nebo sdělení byly v souladu s těmito pravidly:
- musejí být stručné, transparentní, srozumitelné a snadno přístupné (čl. 12 odst. 1),
 - musejí být použity jasné a jednoduché jazykové prostředky (čl. 12 odst. 1),
 - požadavek jasných a jednoduchých jazykových prostředků je zvláště důležitý při poskytování informací dětem (čl. 12 odst. 1),

- musejí být poskytnuty „*písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě*“ (čl. 12 odst. 1),
- pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být poskytnuty ústně (čl. 12 odst. 1) a
- obecně musejí být poskytnuty bezplatně (čl. 12 odst. 5),

„Stručný, transparentní, srozumitelný a snadno přístupný způsob“

8. Požadavek na poskytování informací subjektům údajů a komunikaci s nimi „stručným a transparentním“ způsobem znamená, že správci údajů by informace/sdělení měli předkládat efektivním a výstižným způsobem, aby se předešlo zahlcení informacemi. Tyto informace by měly být jasně odlišeny od jiných, s ochranou soukromí nesouvisejících informací, například od smluvních ustanovení nebo všeobecných podmínek. Pokud jde o online prostředí, použití vícevrstvých prohlášení/oznámení o ochraně soukromí subjektům údajů umožní přejít na konkrétní část prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, které si chtějí přečíst, aniž by museli procházet velké množství textu a vyhledávat v něm konkrétní témata.
9. Požadavek na „srozumitelné“ informace znamená, že by jim měla porozumět i průměrná osoba v cílové skupině. Srozumitelnost úzce souvisí s požadavkem na použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. Odpovědný správce údajů má znalosti o lidech, o nichž shromažďuje informace, které může využít, aby určil, jakým jazykovým prostředkům daná cílová skupina pravděpodobně porozumí. Například správce shromažďující osobní údaje pracujících odborníků může předpokládat, že jeho cílová skupina má vyšší úroveň porozumění než cílová skupina správce shromažďujícího osobní údaje dětí. Pokud si správci nejsou jisti úrovní srozumitelnosti a transparentnosti informací a efektivnosti uživatelských rozhraní, oznámení, zásad atd., mohou je vyzkoušet, například prostřednictvím uživatelských panelů, testování čitelnosti, formální a neformální diskuse a dialogů s odvětvovými uskupeními, nebo ve sdruženích na prosazování zájmů spotřebitelů a regulačních subjektech.
10. Základní úvaha stojící za zásadou transparentnosti popsanou v těchto ustanoveních je taková, že subjekt údajů by měl být schopen předem rozpoznat rozsah a důsledky zpracování a neměl by být následně zaskočen tím, jak jsou jeho osobní údaje používány. Toto je rovněž důležitý aspekt zásady korektnosti podle čl. 5 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který je vázán na 39. bod odůvodnění, jenž uvádí, že „*fyzické osoby by měly být upozorněny na to, jaká rizika, pravidla, záruky a práva existují v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů [...]*“. Zejména v případě složitého, technicky náročného nebo neočekávaného zpracování údajů zastává WP29 názor, že kromě poskytnutí požadovaných informací podle článků 13 a 14 (o nichž se hovoří níže v těchto pokynech) by správci rovněž měli odděleně a za použití jednoznačných jazykových prostředků zdůraznit nejdůležitější *důsledky* zamýšleného zpracování: jinými slovy, jaký účinek bude konkrétní zpracování popsané v prohlášení/oznámení o ochraně soukromí reálně mít na subjekt údajů. V souladu se zásadou odpovědnosti a 39. bodem odůvodnění by správci údajů měli posoudit, zda jsou s tímto druhem zpracování spojena pro fyzické osoby konkrétní rizika, na která je třeba subjekty údajů upozornit. To může pomoci přinést přehled druhů zpracování,

jež by mohly mít největší dopady na základní práva a svobody subjektů údajů v souvislosti s ochranou jejich osobních údajů.

11. Prvek „snadné přístupnosti“ znamená, že subjekt údajů by tyto informace neměl složitě dohledávat: mělo by být okamžité zřejmé, kde a jak se k informacím dostane, například přímým poskytnutím, uvedením odkazu, jasným nasměrováním na něj nebo formou odpovědi na otázku položenou přirozeným jazykem (například v online vícevrstevném prohlášení/oznámení ochraně soukromí, v často kladených otázkách, prostřednictvím kontextových vyskakovacích oken, která se aktivují, když subjekt údajů vyplňuje elektronický formulář nebo v interaktivním digitálním prostředí prostřednictvím chatbotového rozhraní atd. Tyto mechanismy jsou rozvedeny níže, např. v odstavcích 33 až 40).

Příklad

Každá organizace, která provozuje webové stránky, by na nich měla zveřejnit prohlášení/oznámení o ochraně soukromí. Přímý odkaz na toto prohlášení/oznámení by měl být zřetelně viditelný na každé stránce daných webových stránek pod běžně užívaným názvem (například „Ochrana soukromí“, „Zásady ochrany soukromí“ nebo „Oznámení o ochraně osobních údajů“). Umístění či barevné řešení znesnadňující viditelnost textu nebo odkazu či ztěžující nalezení na stránce nejsou považovány za snadno přístupný způsob.

Také u aplikací by nezbytné informace měly být dostupné v elektronickém obchodě ještě před stažením. I po nainstalování aplikace by informace měly být v aplikaci stále snadno dostupné. Tento požadavek je možné například splnit zajištěním toho, že informace budou nejdále na „dvě kliknutí“ (např. zahrnutím volby „Ochrana soukromí“ nebo „Ochrana osobních údajů“ do menu aplikace). Dále by dotčené informace o soukromí měly být specifické pro danou aplikaci a nemělo by se jednat o pouze o obecné zásady ochrany soukromí společnosti, která aplikaci vlastní nebo zpřístupňuje veřejnosti.

WP29 jako osvědčený postup doporučuje, aby byl v okamžiku sběru osobních údajů v internetovém prostředí nabídnut odkaz na prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, nebo aby tyto informace byly k dispozici na stejné stránce, na které ke shromažďování osobních údajů dochází.

„Jasně a jednoduše jazykové prostředky“

12. U *písemných* informací (a u písemných informací poskytovaných ústně, nebo zvukovou či audio-vizuální cestou pro zrakově postižené subjekty údajů) by se měly dodržovat osvědčené postupy pro psaní textů srozumitelným způsobem¹¹. Podobný jazykový

¹¹ Viz příručka Evropské komise Jak psát srozumitelně (2011), kterou naleznete zde: <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c2dab20c-0414-408d-87b5-dd3c6e5dd9a5>

požadavek („jednoduchými a srozumitelnými jazykovými prostředky“) již dříve stanovil normotvůrce EU¹² a rovněž se na něj výslovně odkazuje v souvislosti se souhlasem ve 42. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹³. Požadavkem na jasné a jednoduché jazykové prostředky se rozumí, že informace by měly být poskytovány co nejjednodušším způsobem, bez použití složitých souvětí a jazykových struktur. Informace by měly být konkrétní a jednoznačné – neměly by obsahovat abstraktní či víceznačné pojmy, které dávají prostor pro různé výklady. Zejména by měly být jasně vyjádřeny účely a právní základ zpracování.

Příklady špatné praxe

V následujících větách nejsou dostatečně jasně vysvětleny účely zpracování:

- *„Vaše osobní údaje můžeme použít k vývoji nových služeb“* (není jasné, o jaké služby se jedná a jak údaje pomohou k jejich vývoji),
- *„Vaše osobní údaje můžeme použít pro výzkumné účely“* (není jasné, na jaký druh výzkumu se odkazuje) a
- *„Vaše osobní údaje můžeme použít pro nabízení personalizovaných služeb“* (není jasné, v čem personalizace spočívá).

Příklady dobré praxe¹⁴

- *„Budeme uchovávat historii vašich nákupů a informace o dříve zakoupených výrobcích použijeme k tomu, abychom vám mohli doporučit další výrobky, o kterých se domníváme, že byste o ně mohli mít zájem“* (je jasné, jaký typ údajů bude zpracován, že subjekt údajů bude předmětem cílených reklam na výrobky a že jejich data budou používána k těmto účelům);
- *„Budeme pro analytické účely uchovávat a analyzovat informace o vašich nedávných návštěvách našich internetových stránek a o tom, jak si prohlížíte jejich různé části, abychom věděli, jakým způsobem lidé naše internetové stránky používají a mohli zvýšit jejich intuitivnost“* (je jasné, jaký typ údajů bude zpracován, i druh analýzy, kterou bude správce provádět); a
- *„Budeme uchovávat záznamy o člancích, na které jste na našich internetových stránkách klikli, a tyto informace použijeme pro cílenou reklamu na těchto“*

¹² Článek 5 Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách.

¹³ Ve 42. bodě odůvodnění se uvádí, že by prohlášení o souhlasu navržené správcem údajů mělo být poskytnuto ve srozumitelném a snadno přístupném znění za použití jasného a jednoduchého jazyka a nemělo by obsahovat nepřiměřené podmínky.

¹⁴ Požadavek na transparentnost je stanoven zcela nezávisle na požadavku, aby správci údajů zajistili odpovídající právní základ pro zpracování v souladu s článkem 6.

internetových stránkách, tak aby souvisela s vašimi zájmy určenými na základě článků, které jste si přečetli" (je jasné, v čem personalizace spočívá a jak byly zájmy přisouzené subjektu údajů určeny).

13. Dále je vhodné se vyhnout podmiňovacímu způsobu a výrazům typu „některé“, „zpravidla“, „je možné“ apod. Pokud správci údajů zvolí neurčité jazykové prostředky, měli by být v souladu se zásadou odpovědnosti schopni doložit, proč nebylo možné se takovému jazyku vyhnout a že jejich použití neohrožuje korektnost zpracování. Odstavce a věty by měly mít jasnou strukturu, s použitím odrážek a odsazení pro naznačení hierarchických vztahů. Místo trpného rodu je třeba používat činný a je vhodné se vyhnout řetězení podstatných jmen. Informace poskytované subjektu údajů by neměly obsahovat příliš právních, technických nebo odborných výrazů ani terminologie. Pokud se tyto informace překládají do jednoho nebo více jazyků, správce údajů by měl zajistit, že všechny jazykové verze jsou přesné a že slovní obraty a větná skladba dávají smysl i v dalších jazycích, tak aby nebylo třeba přeložený text složitě luštit či znovu vykládat. (Překlad do jednoho nebo více jazyků by měl být pořízen, pokud správce cílí¹⁵ na subjekty údajů hovořící těmito jazyky.)

Poskytování informací dětem a dalším zranitelným osobám

14. Pokud správce údajů cílí na děti¹⁶ nebo je mu známo či měl by si být vědom, že jeho zboží či služby využívají zejména děti (a případně se opírá o souhlas dítěte)¹⁷, měl by zajistit, že používá vhodnou slovní zásobu, tón a styl, kterým dítě snadno porozumí, tak aby dětský adresát informací poznal, že tato zpráva/informace jsou určeny jemu¹⁸. Užitečným příkladem jazyka pro děti v porovnání s původním právnickým jazykem je dokument OSN „Úmluva o právech dítěte v jazyce přívětivém k dětem“¹⁹.
15. WP29 zastává názor, že transparentnost je samostatné právo, které se na děti vztahuje ve stejné míře jako na dospělé. WP29 zejména zdůrazňuje, že děti jako subjekty údajů neztrácejí svá práva na transparentnost jednoduše proto, že v situacích, na něž se vztahuje článek 8 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, byl souhlas vyjádřen nebo schválen osobou, která vykonává rodičovskou zodpovědnost k dítěti. Ačkoli souhlas bude v mnoha

¹⁵ Správce údajů lze považovat za zacíleného na subjekty údajů v konkrétním členském státě, například pokud v dotčeném jazyce provozuje internetové stránky anebo nabízí pro daný členský stát určité volby anebo umožňuje platbu zboží či služeb v měně této země.

¹⁶ Pojem „dítě“ není v obecném nařízení o ochraně osobních údajů definován, přičemž ovšem WP29 uznává, že v souladu s Úmluvou OSN o právech dítěte, kterou ratifikovaly všechny členské státy EU, se dítětem rozumí osoba mladší 18 let.

¹⁷ Tj. děti ve věku nejméně 16 let (nebo děti ve věku stanoveném vnitrostátním právem pro udělení souhlasu, pokud podle čl. 8 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů členský stát právně stanovil pro udělení souhlasu s nabídkou poskytování služeb informační společnosti konkrétní věkovou hranici mezi 13. a 16. rokem).

¹⁸ Podle 38. bodu odůvodnění „děti zasluhují zvláštní ochranu osobních údajů, protože si mohou být méně vědomy dotčených rizik, důsledků a záruk a svých práv v souvislosti se zpracováním osobních údajů“. V 58. bodě odůvodnění se stanoví, že „jelikož děti zasluhují zvláštní ochranu, měly by být v případech, kdy je na ně zpracování zaměřeno, všechny informace a sdělení podávány za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků, aby jim děti snadno porozuměly“.

¹⁹ <https://www.unicef.org/rightsite/files/uncrcchildfriendlylanguage.pdf>

případech vyjádřen nebo schválen touto osobou jednorázově, dítě (jako jakýkoli jiný subjekt údajů) má trvalé právo na transparentnost po celou dobu trvání vztahu se správcem údajů. To je v souladu s článkem 13 Úmluvy o právech dítěte, který stanoví, že dítě má právo na svobodu projevu, jež zahrnuje právo vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu²⁰. Je třeba zdůraznit, že ačkoli článek 8 stanoví, že souhlas může být udělen jménem dítěte, pokud toto nesplňuje určitou věkovou hranici²¹, avšak už *nestanoví*, že se opatření týkající se transparentnosti vztahují i na osobu, která vykonává rodičovskou zodpovědnost k dítěti. Proto mají správci údajů povinnost na základě konkrétní zmínky v čl. 12. odst. 1 (podpořené 38. a 58. bodem odůvodnění) o opatřeních týkajících se transparentnosti zaměřených na děti, v případě, že cílí na děti nebo si jsou vědomi, že jejich zboží a služby používají zejména děti ve věku, kdy jsou již gramotné, zajistit, aby informace a sdělení byly předávány jasným a jednoduchým jazykem nebo prostřednictvím média snadno srozumitelného pro děti. Pro vyloučení jakýchkoli pochybností však WP29 konstatuje, že v případě velmi malých dětí nebo dětí, které ještě nejsou gramotné, se opatření týkající se transparentnosti mohou zaměřovat rovněž na osoby, které vykonávají rodičovskou zodpovědnost k dítěti, jelikož takové děti ve většině případů pravděpodobně neporozumí ani nejjednodušeji psaným či nepsaným zprávám týkajících se transparentnosti.

16. Podobně pokud si je správce údajů vědom, že jeho zboží či služby jsou využívány jinými zranitelnými členy společnosti (nebo jsou na ně cíleny), včetně lidí se zdravotním postižením nebo lidí, kteří by mohli mít problémy s přístupem k informacím, měl by zranitelnost těchto subjektů údajů zohlednit při posuzování, jak zajistit dodržování svých povinností týkajících se transparentnosti v souvislosti s těmito subjekty údajů²². To souvisí s požadavkem, aby správce údajů posoudil úroveň porozumění svých adresátů, popsáním v odstavci 9 výše.

„Písemně nebo jinými prostředky“

17. Podle čl. 12 odst. 1 je základní formou pro poskytování informací a sdělení subjektům údajů písemná forma²³. (V čl. 12 odst. 7 se rovněž stanoví, že poskytované informace mohou být doplněny standardizovanými ikonami; toto téma je dále rozvedeno v oddíle „Nástroje vizualizace“ v odstavcích 49 až 53.) Obecné nařízení o ochraně osobních údajů však povoluje rovněž použití dalších, blíže neurčených „prostředků“ včetně elektronické formy. Stanovisko WP29 k elektronické formě je takové, že pokud správce údajů má (nebo provozuje částečně nebo zcela) internetové stránky, pak WP29 doporučuje používání vícevrstvých prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, jež návštěvníkům umožňují přejít na konkrétní aspekty tohoto prohlášení/oznámení, které je nejvíce zajímaví (viz další

²⁰ Článek 13 Úmluvy OSN o právech dítěte stanoví: „Dítě má právo na svobodu projevu: toto právo zahrnuje vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění nebo jakýmikoli jinými prostředky podle volby dítěte“.

²¹ Viz poznámka pod čarou č. 17.

²² Například Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením požaduje, aby osobám s postižením byly poskytnuty náležitě formy pomoci a podpory k zajištění jejich přístupu k informacím.

²³ Ustanovení čl. 12 odst. 1 odkazuje na „jazykové prostředky“ a stanoví, že informace budou poskytnuty písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě.

podrobnosti o vícevrstvých oznámeních/prohlášeních o ochraně soukromí v odstavcích 35 až 37)²⁴. Veškeré informace určené subjektům údajů by jim však měly být dostupné rovněž na jednom místě nebo v jediném úplném dokumentu (ať už v digitální či tištěné podobě) snadno dostupných subjektu údajů, který chce vyhledat veškeré informace jemu určené. Je důležité zdůraznit, že uplatnění vícevrstvého přístupu při poskytování informací subjektům údajů se nevztahuje pouze na písemnou elektronickou formu. Jak je uvedeno v odstavcích 35 až 36 a v odstavci 38 níže, vícevrstvý přístup při poskytování informací subjektům údajů může být rovněž uplatněn prostřednictvím kombinace různých *metod* k zajištění transparentnosti v souvislosti se zpracováním.

18. Digitální vícevrstvá prohlášení/oznámení o ochraně soukromí samozřejmě nejsou jedinou písemnou elektronickou formou, kterou mohou správci užít. Mezi další elektronické formy patří „*just-in-time*“ kontextová oznámení ve vyskakovacích oknech, oznámení prostřednictvím systému 3D touch nebo oznámení, která se objeví při přejetí myši („*hover-over*“), a přehled o ochraně soukromí („*dashboard*“). Prostředky v jiné než písemné elektronické formě lze použít jako *doplňení* vícevrstvných prohlášení/oznámení o ochraně soukromí; může se jednat o videa a hlasová upozornění na chytrých telefonech nebo zařízeních připojených k internetu věcí²⁵. „*Další prostředky*“, které nemusejí mít nutně elektronickou formu, mohou zahrnovat například kreslené obrázky/filmy, infografiku či vývojové diagramy. U informací určených konkrétně dětem by měli správci zvážit, jaké druhy forem mohou být pro děti zvláště vhodné (může se jednat např. o komiksy, kreslené obrázky/filmy, piktogramy, animace).
19. Je zcela zásadní, aby metoda či metody zvolené k poskytnutí informací odpovídaly konkrétním okolnostem, tj. způsobu, jakým spolu komunikují správce údajů a subjekt údajů nebo jakým jsou shromažďovány informace o subjektu údajů. Například poskytování informací pouze v písemném elektronickém formátu, třeba v podobě elektronických prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, nemusí být vhodné či uskutečnitelné, pokud zařízení sbírající osobní údaje nemá displej (např. zařízení připojená k internetu věcí / chytrá zařízení), který umožní přístup na internetové stránky nebo zobrazení písemných informací. V takových případech by měly být zváženy jiné vhodné *doplňující* formy, například vytištění prohlášení/oznámení o ochraně soukromí v podobě manuálu nebo poskytnutí adresy URL (tj. konkrétní stránky daných internetových stránek), na které je k dispozici prohlášení/oznámení o ochraně soukromí v podobě tištěného manuálu nebo jako balíček (*in the packaging*). Informace by rovněž mohly být doplňujícím způsobem poskytnuty ve zvukové (ústní) formě, pokud je zařízení bez displeje schopné přehrávat zvuk. WP29 již dříve vydala doporučení týkající se transparentnosti a poskytování informací subjektům údajů ve svém stanovisku k nejnovějšímu vývoji v oblasti internetu věcí²⁶ (například k používání QR kódů vytištěných na zařízeních připojených k internetu věcí, aby při naskenování QR kódů

²⁴ WP29 již dříve uznala výhody vícevrstvných oznámení ve stanovisku 10/2004 k jednoduššímu poskytování informací a stanovisku 2/2013 k aplikacím na chytrých zařízeních.

²⁵ Tyto příklady elektronických forem jsou pouze ilustrativní a správci údajů mohou vyvinout nové inovativní metody, které budou v souladu s článkem 12.

²⁶ Stanovisko WP29 č. 8/2014, přijato dne 16. září 2014.

zobrazil požadované informace o transparentnosti). Tato doporučení zůstávají v platnosti i pod obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

„Informace mohou být poskytnuty ústně“

20. V čl. 12 odst. 1 se výslovně zmiňuje možnost, že informace mohou být poskytnuty ústně, pokud si to subjekt údajů vyžádá, a to za předpokladu, že jeho identita je prokázána jinými způsoby. Jinými slovy by se správce neměl spolehnout pouze na tvrzení fyzické osoby, že je osobou daného jména, ale měl by použít takové prostředky, jež mu umožní ověřit si totožnost subjektu údajů s dostatečnou jistotou. Požadavek na ověření totožnosti subjektu údajů před tím, než jsou mu ústně poskytnuty informace, se vztahuje pouze na informace související s výkonem práv konkrétního subjektu údajů v souladu s články 15 až 22 a 34. Uvedený předpoklad pro poskytnutí informací ústní formou nelze uplatnit na poskytnutí obecných informací o ochraně soukromí podle článků 13 a 14, protože informace požadované podle článků 13 a 14 musejí být přístupné rovněž *budoucím* uživatelům či zákazníkům (jejichž totožnost by správce údajů nebyl schopen ověřit). Informace podle článků 13 a 14 tudíž mohou být poskytnuty ústně, aniž by správce požadoval prokázání totožnosti subjektu údajů.
21. Poskytování informací požadovaných podle článků 13 a 14 ústní formou nemusí nutně znamenat ústní poskytnutí informace sdělené osobně mezi dvěma osobami (tj. buď osobně, nebo telefonicky). Jako doplněk k písemné formě lze rovněž použít nahrané informace. Tento způsob se může uplatnit například u osob se zrakovým postižením při komunikaci s poskytovateli služeb informační společnosti, nebo u chytrých zařízení bez displeje, jak bylo uvedeno v odstavci 19 výše. Pokud se správce údajů rozhodl poskytovat informace subjektu údajů ústně nebo pokud si subjekt údajů vyžádal poskytování informací nebo sdělení ústní formou, WP29 zastává názor, že správce údajů by subjektu údajů měl umožnit opětovný poslech předem nahraných zpráv. To je zcela nezbytné, pokud požadavek na poskytnutí informací ústní formou vznesl subjekt údajů se zrakovým postižením nebo jiný subjekt údajů, pro něž může být obtížné získat přístup k informacím v písemné formě či takovým informacím porozumět. Správce údajů by rovněž měl zajistit, že má záznam o následujících skutečnostech a může je doložit (pro účely splnění požadavku na odpovědnost): i) žádost o poskytnutí informací ústní formou, ii) metodu, kterou byla ověřena totožnost subjektu údajů (je-li ověření požadováno – viz odstavec 20 výše), a iii) skutečnost, že informace byly subjektu údajů předány.

„Bezplatně“

22. V souladu s čl. 12 odst. 5²⁷ správci údajů nemohou subjektům údajů účtovat poplatky za poskytnutí informací podle článků 13 a 14 nebo za sdělení či úkony provedené podle článků 15 až 22 (o právech subjektů údajů) a článku 34 (sdělování případů porušení zabezpečení

²⁷ Tento článek stanoví, že „informace podle článků 13 a 14 a veškerá sdělení a veškeré úkony podle článků 15 až 22 a 34 se poskytují a činí bezplatně“.

osobních údajů subjektům údajů)²⁸. Tento aspekt transparentnosti rovněž znamená, že informace poskytnuté v souladu s požadavky na transparentnost nemohou být podmíněny finančními transakcemi, například zaplacením či koupí služeb či zboží²⁹.

Informace poskytované subjektům údajů – články 13 a 14

Obsah

23. V obecném nařízení o ochraně osobních údajů jsou vyjmenovány kategorie informací, které musí být subjektu údajů poskytnuty v souvislosti se zpracováním jeho osobních údajů, jsou-li získány od subjektu údajů (článek 13), nebo z jiného zdroje (článek 14). **Tabulka v příloze** k těmto pokynům shrnuje kategorie informací, které musejí být podle článků 13 a 14 poskytnuty. Dále jsou v ní zohledněny povaha, rozsah a obsah těchto požadavků. V zájmu jasnosti je třeba uvést, že podle názoru WP29 není mezi statusem informací, které mají být poskytnuty podle čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1, a informací podle čl. 13 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 žádný rozdíl. Veškeré informace uvedené v těchto odstavcích jsou stejně důležité a musejí být subjektu údajů poskytnuty.

„Vhodná opatření“

24. Kromě obsahu je důležitá i forma a způsob, jak by informace požadované podle článků 13 a 14 měly být subjektu údajů poskytovány. Oznámení obsahující tyto informace se často označuje jako oznámení o ochraně osobních údajů, oznámení o ochraně soukromí, zásady ochrany soukromí, prohlášení o ochraně soukromí nebo oznámení o spravedlivém zpracování. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů nepředepisuje pro poskytnutí těchto informací subjektu údajů konkrétní formát nebo postup, ale jasně říká, že správce údajů odpovídá za přijetí „vhodných opatření“ v souvislosti s poskytováním požadovaných informací pro účely transparentnosti. Správce údajů by tedy měl při rozhodování o vhodném postupu či formátu pro poskytnutí informací zohlednit veškeré okolnosti shromažďování a zpracování údajů. Vhodná opatření bude třeba posoudit zejména na základě uživatelské zkušenosti s daným výrobkem či službou. To znamená zohlednit použité zařízení (je-li to relevantní), povahu uživatelského rozhraní nebo interakcí se správcem údajů („cestu“ uživatele) a omezení, která tyto faktory obnášejí. Jak bylo uvedeno v odstavci 17 výše, WP29 v případech, kdy má správce údajů online přítomnost, doporučuje poskytovat elektronická vícevrstvá prohlášení/oznámení o ochraně soukromí.

²⁸ Podle čl. 12 odst. 5 však správce údajů může uložit přiměřený poplatek, pokud je například žádost subjektu údajů v souvislosti s informacemi podle článků 13 a 14 nebo právy podle článků 15 až 22 nebo článku 34 nepřiměřená nebo zjevně nedůvodná. (Nezávisle pak v souvislosti s právem na přístup podle čl. 15 odst. 3 může správce účtovat přiměřený poplatek z důvodu administrativních nákladů za další kopie osobních údajů požadované subjektem údajů.)

²⁹ Pro ilustraci, jsou-li osobní údaje subjektu údajů shromažďovány v souvislosti s nákupem, měly by být informace, jež mají být poskytnuty podle článku 13, poskytnuty před platbou a v okamžiku sběru těchto informací, a nikoli po dokončení transakce. Pokud jsou však subjektu údajů poskytovány bezplatné služby, musí být informace podle článku 13 poskytnuty před přihlášením se k odebrání dané služby, a nikoli až poté, vzhledem k tomu, že čl. 13 odst. 1 požaduje poskytnutí informací „v okamžiku získání osobních údajů“.

25. Při stanovování nevhodnějšího postupu pro poskytování informací mohou správci údajů před „ostrým spuštěním“ vyzkoušet různé postupy testování na uživateli (např. prostřednictvím kvantitativních výzkumných šetření – „hall testů“ nebo jiných standardizovaných testů čitelnosti nebo přístupnosti), aby získali zpětnou vazbu, do jaké míry jsou navrhovaná opatření pro uživatele přístupná, pochopitelná a snadno použitelná. (Další poznámky o ostatních mechanismech pro uživatelské testování jsou uvedeny v odstavci 9 výše.) Dokumentace tohoto postupu by správci údajů rovněž měla pomoci při plnění jejich povinností v rámci zásady odpovědnosti tím, že mohou prokázat, že zvolený nástroj či přístup pro předávání informací je za daných okolností nevhodnější.

Načasování poskytování informací

26. Články 13 a 14 stanoví, jaké informace musejí být subjektu údajů poskytnuty v počáteční fázi cyklu zpracování³⁰. Článek 13 se vztahuje na situace, kdy jsou údaje získány přímo od subjektu údajů. Jedná se o osobní údaje, které:

- subjekt údajů vědomě poskytne správci údajů (např. při vyplňování elektronického formuláře) nebo
- správce údajů získá od subjektu údajů sledováním (např. za použití zařízení na automatizovaný sběr dat nebo softwaru na zachycování dat, jako jsou kamery, síťová zařízení, sledování přes Wi-Fi, RFID a další typy senzorů).

Článek 14 se vztahuje na situaci, kdy údaje nebyly získány od subjektu údajů. Jedná se o osobní údaje, které správce údajů získal například z následujících zdrojů:

- nezávislí správci údajů,
- veřejně dostupné zdroje,
- zprostředkovatelé údajů nebo
- jiné subjekty údajů.

27. V souvislosti s načasováním je včasné poskytnutí těchto informací základním prvkem povinnosti transparentnosti a povinnosti zpracovávat údaje korektně. V případech, na něž se vztahuje článek 13, musejí být podle čl. 13 odst. 1 informace poskytnuty „v okamžiku získání osobních údajů“. U osobních údajů získaných nepřímo podle článku 14 je časový rámec, který musí být dodržen při poskytování požadovaných informací subjektu údajů, stanoven v čl. 14 odst. 3 písm. a) až c) následovně:

³⁰ V souladu se zásadami korektnosti a účelového omezení by organizace shromažďující osobní údaje od subjektu údajů vždy měla vymezit účely zpracování v okamžiku jejich shromáždění. Pokud mezi tyto účely patří tvorba odvozených osobních údajů, musí být zamýšlený účel tvorby a dalšího zpracování takovýchto odvozených osobních údajů i kategorie těchto odvozených zpracovávaných údajů vždy sdělen subjektu údajů v okamžiku shromáždění nebo před dalším zpracováním za novým účelem v souladu s čl. 13 odst. 3 nebo čl. 14 odst. 4.

- Obecným požadavkem je, že informace musejí být poskytnuty v „přiměřené lhůtě“ po získání osobních údajů a nejpozději do jednoho měsíce, „s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž jsou osobní údaje zpracovávány“ (čl. 14 odst. 3 písm. a)).
- Obecná jednoměsíční lhůta stanovená v čl. 14. odst. 3 písm. a) může být zkrácena v souladu s čl. 14 odst. 3 písm. b)³¹, jenž se týká situace, kdy jsou údaje použity pro účely komunikace se subjektem údajů. V takovém případě musejí být informace poskytnuty nejpozději v okamžiku první komunikace se subjektem údajů. Pokud k první komunikaci dojde před uplynutím jednoměsíční lhůty po získání osobních údajů, pak musejí být informace poskytnuty *nejpozději* v okamžiku první komunikace se subjektem údajů bez ohledu na to, že ještě neuplynul jeden měsíc od okamžiku, kdy byly údaje získány. Pokud k první komunikaci se subjektem údajů dojde po uplynutí jednoho měsíce po získání osobních údajů, pak se i dále použije čl. 14 odst. 3 písm. a), takže informace podle článku 14 musí být subjektu údajů poskytnuty nejpozději do jednoho měsíce po jejich získání.
- Obecná jednoměsíční lhůta stanovená v čl. 14. odst. 3 písm. a) může být rovněž zkrácena v souladu s čl. 14 odst. 3 písm. c)³², jenž se týká situace, kdy jsou údaje zpřístupněny jinému příjemce (bez ohledu na to, zda se jedná o třetí stranu, či nikoli)³³. V takovém případě musejí být informace poskytnuty nejpozději v okamžiku prvního zpřístupnění. V této situaci platí, že pokud k zpřístupnění dojde před uplynutím jednoměsíční lhůty, pak musejí být informace poskytnuty *nejpozději* v okamžiku prvního zpřístupnění bez ohledu na to, že ještě neuplynul jeden měsíc od okamžiku, kdy byly údaje získány. Podobně jako je stanoveno v čl. 14 odst. 3 písm. b), pokud k jakémukoli zpřístupnění osobních údajů dojde po uplynutí jednoho měsíce po získání osobních údajů, pak se nadále použije čl. 14 odst. 3 písm. a), takže informace podle článku 14 musí být subjektu údajů poskytnuty nejpozději do jednoho měsíce po jejich získání.

28. Z tohoto důvodu je ve všech případech maximální lhůta, ve které musejí být informace podle článku 14 subjektu údajů poskytnuty, jeden měsíc. Zásady korektnosti a odpovědnosti podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů však požadují, aby správci údajů při rozhodování, v jakém okamžiku poskytnou informace podle článku 14, vždy zohlednili přiměřená očekávání subjektů údajů, účinek, který na ně zpracování může mít, a jejich schopnost uplatňovat svá práva v souvislosti se zpracováním. Zásada odpovědnosti po správcích požaduje, aby prokázali důvody svého rozhodnutí a odůvodnili, proč byly informace poskytnuty v daném okamžiku. V praxi může být při poskytování informace „na poslední chvíli“ složité tyto požadavky naplnit. V tomto ohledu 39. bod odůvodnění mimo

³¹ Použití vyjádření „*mají-li být osobní údaje použity pro účely...*“ v čl. 14 odst. 3 písm. b) upřesňuje obecný postoj ve vztahu k maximální lhůtě stanovené v čl. 14 odst. 3 písm. a), ale nenahrazuje ji.

³² Použití vyjádření „*pokud je má v úmyslu zpřístupnit jinému příjemci...*“ v čl. 14 odst. 3 písm. c) rovněž upřesňuje obecný postoj ve vztahu k maximální lhůtě stanovené v čl. 14 odst. 3 písm. a), ale nenahrazuje ji.

³³ Ustanovení čl. 4 odst. 9 definuje „příjemce“ a upřesňuje, že příjemce, kterému jsou osobní údaje poskytnuty, nemusí být třetí strana. Proto může být příjemcem správce, společný správce nebo zpracovatel údajů.

jiné stanoví, že subjekty údajů by „měly být upozorněny na to, jaká rizika, pravidla, záruky a práva existují v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a jak mají v souvislosti s tímto zpracováním uplatňovat svá práva“. V 6o. bodě odůvodnění se ve vztahu ke spravedlivému a transparentnímu zpracování odkazuje na požadavek, aby byl subjekt údajů informován o probíhající operaci zpracování a jejích účelech. Ze všech těchto důvodů WP29 zastává názor, že správci údajů by měli, kdykoli to je možné, v souladu se zásadou korektnosti poskytnout subjektům údajů informace s velkým předstihem před uplynutím stanovených lhůt. Další poznámky k přiměřenosti doby mezi informováním subjektů údajů, které jsou předmětem operací zpracování, a skutečným nabytím účinku těchto operací zpracování jsou uvedeny v odstavcích 30 až 31 a 48.

Změny informací poskytovaných podle článku 13 a článku 14

29. Odpovědnost ve vztahu k transparentnosti se nevztahuje pouze na okamžik shromažďování osobních údajů, ale na celý životní cyklus zpracování bez ohledu na předávané informace či sdělení. Příkladem mohou být případy, kdy se mění obsah stávajících prohlášení/oznámení o ochraně soukromí. Správce by se měl stejnými zásadami řídit při sdělování původního prohlášení/oznámení o ochraně soukromí i jakýchkoli následných významných či podstatných změn tohoto prohlášení/oznámení. Správci by při posuzování, které změny jsou významné či podstatné, měli zohlednit faktory jako vliv na subjekty údajů (včetně jejich schopnosti uplatnit svá práva) a jak nečekaná/překvapivá změna by to pro subjekty údajů byla. Mezi změny prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, které by subjektům údajů měly být vždy sděleny, patří mimo jiné: změna účelu zpracování, změna totožnosti správce, nebo změna způsobu, kterým subjekty údajů mohou uplatňovat svá práva v souvislosti se zpracováním. Naopak příklady změn prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, které WP29 nepovažuje za významné či podstatné, mohou být opravy překlepů nebo stylistických/gramatických chyb. Jelikož většina stávajících zákazníků nebo uživatelů sdělení o oznámení změn prohlášení/oznámení o ochraně soukromí jenom rychle prohlédnou, měl by správce přijmout všechna nezbytná opatření, aby zajistil, že uvedené změny jsou sděleny takovým způsobem, aby je většina příjemců skutečně zaznamenala. To znamená například, že oznámení o změnách by vždy mělo být sděleno vhodným způsobem (např. e-mailem, tištěným dopisem, ve vyskakovacím okně na internetových stránkách nebo jiným způsobem, který subjekt údajů na změny efektivně upozorní) zvláště určeným pro dané změny (např. nikoli společně s obsahem týkajícím se přímého marketingu), přičemž dané sdělení musí splnit požadavky uvedené v článku 12 a být stručné, transparentní, srozumitelné a snadno přístupné a musejí v něm být použity jasné a jednoduché jazykové prostředky. Upozornění v prohlášení/oznámení o ochraně soukromí v tom smyslu, že by subjekt údajů měl toto prohlášení/oznámení pravidelně kontrolovat, zda nebylo změněno či aktualizováno, jsou nejenom považována za nedostačující, ale také za nekorektní podle čl. 5 odst. 1 písm. a). Další pokyny související s lhůtami pro oznamování změn subjektům údajů jsou uvedeny v odstavcích 30 až 31 níže.

Načasování změn informací podle článku 13 a článku 14

30. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů neupravuje časové požadavky (a ani metody) pro oznamování změn informací, které byly dříve poskytnuty subjektu údajů podle článků 13 nebo 14 (vyjma zamýšleného dalšího účelu zpracování, přičemž v takovém případě musejí být informace o tomto jiném účely sděleny před zahájením uvedeného dalšího zpracování v souladu s čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 4 – viz odstavce 45 níže). Jak však bylo uvedeno výše v souvislosti s načasováním poskytnutí informací podle článku 14, musí správce opět zohlednit zásady korektnosti a odpovědnosti v souvislosti s jakýmkoli přiměřeným očekáváním subjektu údajů nebo možným dopadem těchto změn na subjekt údajů. Pokud změna informací představuje zásadní změnu povahy zpracování (např. rozšíření kategorií příjemců nebo nově zavedené předávání do třetích zemí) nebo změnu, jež nemusí být zásadní v souvislosti s operací zpracování, avšak pro subjekt údajů by mohla být významná a mít na něj vliv, pak by uvedené informace měly být subjektu údajů poskytnuty v dostatečném předstihu, než změna skutečně nabude účinku, přičemž metoda použitá k upozornění subjektu údajů na tyto změny by měla být jasná a efektivní. Tím by se mělo zajistit, že subjekt údajů změnu nepřehlédne a že bude mít přiměřený čas na to, aby mohl a) zvážit povahu a dopad změn a b) uplatnit svá práva stanovená v obecném nařízení o ochraně osobních údajů v souvislosti s danou změnou (např. odvolat souhlas nebo vznést námitku proti zpracování).
31. Správce údajů by měl pečlivě zvážit okolnosti a kontext každé situace, kdy je požadována aktualizace informací týkajících se transparentnosti, včetně možného dopadu daných změn na subjekt údajů a postup užitý pro sdělení změn. Dále by měl být schopen prokázat, jak doba mezi sdělením změn a okamžikem, kdy změny nabudou účinku, naplňuje ve vztahu k subjektu údajů zásadu korektnosti. WP29 dále zastává názor, že v souladu se zásadou korektnosti při oznamování uvedených změn subjektům údajů by správce údajů měl rovněž vysvětlit pravděpodobný dopad těchto změn na subjekty údajů. Splnění požadavků na transparentnost však není řešením pro situaci, kdy jsou změny zpracování tak významné, že se zcela změní původní povaha zpracování. WP29 zdůrazňuje, že veškerá další pravidla stanovená obecným nařízením o ochraně osobních údajů, včetně těch, která se týkají nedovoleného dalšího zpracování, nadále platí bez ohledu na soulad s povinnostmi týkajícími se transparentnosti.
32. Navíc je pravděpodobné, že i pokud se informace o transparentnosti (např. obsažené v prohlášení/oznámení o ochraně soukromí) podstatně nezmění, subjekty údajů, které službu využívají po delší dobu, si už nebudou pamatovat původní znění informací poskytnutých podle článku 13 anebo 14. WP29 doporučuje, aby správci subjektům údajů umožnili trvalý snadný přístup k daným informacím, aby si mohly rozsah zpracování údajů připomenout. V souladu se zásadou odpovědnosti by správci měli také zvážit, zda a v jakých intervalech je vhodné, aby subjektům údajů výslovně připomínali obsah prohlášení/oznámení o ochraně soukromí a kde jej mohou najít.

Postupy – forma poskytování informací

33. V článku 13 i 14 se odkazuje na povinnost správce údajů poskytnout „v okamžiku získání osobních údajů subjektu údajů tyto informace...“ Klíčovým slovem zde je „poskytnout“.

Rozumí se tím, že správce údajů musí aktivně podniknout kroky, aby dodal dotčené informace subjektu údajů, nebo aktivně navést subjekt údajů k jejich umístění (např. prostřednictvím přímého odkazu, použitím QR kódu atd.). Subjekt údajů nesmí být nucen aktivně hledat informace uvedené v těchto článcích mezi dalšími informacemi, například v podmínkách použití internetových stránek nebo aplikace. Tuto skutečnost ilustruje příklad v odstavci 11. Jak bylo uvedeno v odstavci 17 výše, WP29 doporučuje, aby veškeré informace určené subjektům údajů jim byly dostupné na jednom jediném místě nebo v jednom úplném dokumentu (např. v digitální formě na internetových stránkách nebo v tištěné podobě), ke kterému je snadný přístup, pokud si subjekt údajů chce přečíst veškeré informace.

34. V obecném nařízení o ochraně osobních údajů existuje vnitřní napětí mezi požadavky poskytovat subjektům údajů úplné informace, jak požaduje toto nařízení, ale zároveň je poskytovat stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem. Správci tak s ohledem na základní zásady odpovědnosti a korektnosti musejí provést vlastní analýzu povahy, okolností, rozsahu a kontextu zpracovávání osobních údajů, které provádějí. Také se musejí rozhodnout v rámci právních požadavků nařízení a se zohledněním doporučení uvedených v těchto pokynech, zejména v odstavci 36 níže, jakou prioritu udělí informacím, jež musejí subjekty údajů obdržet, a jaká je vhodná míra podrobností a postupů pro jejich předávání.

Vícevrstvý přístup v digitálním prostředí a vícevrstvá prohlášení/oznámení o ochraně soukromí

35. V digitálním prostředí mohou správci údajů vzhledem k objemu informací povinně poskytovaných subjektu údajů zvolit vícevrstvý přístup, pokud se rozhodnou k zajištění transparentnosti použít kombinaci metod. Aby se předešlo zahlcení informacemi, WP29 zejména doporučuje použití vícevrstvých prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, která propojí různé kategorie informací, jež subjektu údajů musejí být poskytnuty, namísto zobrazení veškerých informací v jediném oznámení na displeji. Vícevrstvá prohlášení/oznámení o ochraně soukromí mohou pomoci vyřešit napětí mezi úplností a požadavkem na srozumitelnost tím, že uživatelům umožňují přejít přímo na tu část prohlášení/oznámení, kterou si chtějí přečíst. Je třeba poznamenat, že vícevrstvá prohlášení/oznámení o ochraně soukromí nejsou jen vnořené stránky vyžadující několik kliknutí pro získání požadované informace. Vzhled a rozložení první vrstvy prohlášení/oznámení o ochraně soukromí by měly subjektu údajů nabídnout jasný přehled informací o zpracování jeho osobních údajů a o tom, kde a jak nalezne v jeho jednotlivých vrstvách podrobné informace. Dále je důležité, aby informace obsažené v různých vrstvách vícevrstvého oznámení byly konsistentní a aby v jednotlivých vrstvách nebyly poskytovány protichůdné informace.
36. Pokud jde o obsah prvního postupu užitého správcem k informování subjektů údajů v případě vícevrstvého přístupu (jinými slovy primární způsob, kterým správce poprvé naváže kontakt se subjektem údajů), nebo o obsah první vrstvy vícevrstvého prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, WP29 doporučuje, aby první vrstva či postup obsahovaly podrobnosti o účelech zpracování, totožnost správce a popis práv subjektu údajů. (Na tyto informace by

dále subjekt údajů měl být přímou cestou upozorněn v okamžiku shromažďování osobních údajů, např. měly by být zobrazeny ve chvíli, kdy subjekt údajů vyplňuje elektronický formulář.) Důležitost poskytování uvedených informací předem vyplývá především z 39. bodu odůvodnění³⁴. Ačkoli správci nesou odpovědnost za to, jakým dalším informacím dají přednost, dle názoru WP29 zásada korektnosti vyžaduje, aby kromě informací uvedených v tomto odstavci výše obsahovala první vrstva či postup rovněž informace o zpracování, které mají na subjekt údajů a zpracování největší dopad a které by je mohly překvapit. Proto by subjekt údajů již z informací obsažených v první vrstvě či postupu měl pochopit, jaké důsledky pro něj bude dotčené zpracování mít (viz také odstavec 10 výše).

37. V digitálním prostředí mohou správci údajů vedle poskytnutí vícevrstvého elektronického prohlášení/oznámení o ochraně soukromí zvolit k zajištění transparentnosti též použití *doplňkových* nástrojů (viz další příklady níže), jejichž prostřednictvím poskytnou subjektu údajů individualizované informace zohledňující jeho konkrétní postavení a zboží či služby, jež nakupuje nebo využívá. Je však třeba poznamenat, že ačkoli WP29 doporučuje užívání vícevrstvých elektronických prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, toto doporučení nevylučuje vývoj a užití jiných inovativních metod splňujících požadavky na transparentnost.

Vícevrstvý přístup v nedigitálním prostředí

38. Vícevrstvý přístup k poskytování informací o transparentnosti subjektům údajů lze rovněž využít off-line / v nedigitálním prostředí (např. v reálném prostředí při osobním kontaktu nebo při komunikaci přes telefon), ve kterém mohou správci údajů využít k poskytnutí informací různé postupy. (Viz také odstavce 33 až 37 a 39 a 40 týkající se různých postupů pro poskytování informací.) Tento přístup by se neměl zaměřovat s vícevrstvámi prohlášeními/oznámeními o ochraně soukromí, které představují oddělené téma. Bez ohledu na formy užití ve vícevrstvěném přístupu WP29 doporučuje, aby již první „vrstva“ (jinými slovy primární způsob, kterým správce poprvé naváže kontakt se subjektem údajů) obecně poskytovala ty nejdůležitější informace (jak je uvedeno v odstavci 36 výše), konkrétně podrobnosti o účelech zpracování, totožnosti správce a existenci práv subjektu údajů, a to společně s informacemi o nejvýznamnějších dopadech zpracování nebo o zpracování, které by subjekt údajů mohlo zaskočit. Například pokud k prvnímu kontaktu se subjektem údajů dojde přes telefon, měly by tyto informace být poskytnuty během tohoto telefonického rozhovoru se subjektem údajů. Společně se zbývajících informacemi požadovanými podle článků 13 a 14 je lze poskytnout i jiným způsobem, například zasláním kopie zásad o ochraně soukromí e-mailem anebo tak, že se subjektu údajů zašle odkaz na správčovo vícevrstvé elektronické prohlášení/oznámení o ochraně soukromí.

³⁴ Ve 39. bodě odůvodnění se v souvislosti se zásadou transparentnosti stanoví, že „tato zásada se dotýká zejména informování subjektů údajů o totožnosti správce a účelech zpracování a o dalších záležitostech v zájmu zajištění spravedlivého a transparentního zpracování ve vztahu k dotčeným fyzickým osobám a jejich práva získat potvrzení a na sdělení zpracovávaných osobních údajů, které se jich týkají“.

Oznámení typu „push“ a „pull“

39. Další způsob poskytování informací o transparentnosti představují oznámení typu „push“ a „pull“. „Push“ oznámení spočívají v poskytování informací o transparentnosti „just-in-time“, zatímco „pull“ oznámení usnadňují přístup k informacím za použití metod, jako je správa povolení, přehledy o ochraně soukromí a tutoriály typu „zjistěte více“. Tyto prostředky pro informování o transparentnosti jsou pro subjekt údajů uživatelsky přívětivější.
- Přehled o ochraně soukromí (dashboard) je jedno místo, kde si subjekty údajů mohou prohlížet informace o ochraně soukromí a spravovat své preference v této oblasti, tj. povolit použití svých údajů dotčenou službou konkrétním způsobem, či toto použití zablokovat. Může být zvláště užitečné, pokud stejnou službu využívají subjekty údajů na několika různých zařízeních, protože tato služba jim poskytuje přístup k osobním údajům a kontrolu nad nimi bez ohledu na to, jakým způsobem ji využívají. Mohou-li subjekty údajů ručně nastavit ochranu soukromí prostřednictvím uvedeného přehledu, zjednoduší se tak i personalizace prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, protože pak v něm jsou uvedeny pouze druhy zpracování, které probíhají v souvislosti s daným subjektem údajů. Upřednostňuje se zahrnutí přehledu o ochraně soukromí do stávající architektury služby (např. použitím stejného vzhledu a označování jako ve zbytku služby), protože se tak zajistí intuitivní přístup a používání, které mohou přispět k tomu, aby se uživatelé s těmito informacemi seznámili stejným způsobem jako s dalšími aspekty služby. Může to tak být efektivní způsob, jak ukázat, že informace o ochraně soukromí jsou nezbytnou a nedílnou součástí služby, a nikoli jen dlouhým výčtem právních termínů.
 - Oznámení „just-in-time“ („právě včas“) se používá pro poskytování konkrétních informací o ochraně soukromí způsobem *ad hoc*, tedy v okamžiku, kdy mají pro subjekt údajů největší význam. Tato metoda je užitečná pro poskytování informací v různých fázích procesu shromažďování údajů, pomáhá informace rozdělit na snadno stravitelné části a zároveň snižuje nutnost spoléhat se na jediné prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, jež obsahuje informace, kterým není jednoduché bez kontextu porozumět. Pokud například subjekt údajů nakupuje výrobek na internetu, mohou být stručné vysvětlující informace zobrazeny ve vyskakovacích oknech u příslušných políček textu. V informacích vedle políčka, do kterého má subjekt údajů zadat své telefonní číslo, lze například vysvětlit, že tyto údaje jsou shromažďovány pro účely kontaktování ohledně nákupu a že budou zpřístupněny pouze doručovací službě.

Další typy „vhodných opatření“

40. Vzhledem k tomu, že v EU je přístup k internetu na velmi vysoké úrovni a subjekty údajů se mohou kdykoli připojit k internetu z četných míst a z různých zařízení, WP29 zastává názor (již uvedený výše), že „vhodným opatřením“ pro poskytování informací o transparentnosti v případě správců údajů, kteří jsou přítomni v digitálním prostředí / na internetu, je

elektronické prohlášení/oznámení o ochraně soukromí. Podle okolností shromažďování a zpracování údajů však správce údajů může jako doplněk (nebo případně pokud správce údajů není přítomen v digitálním prostředí / na internetu) použít pro poskytování informací jiné postupy a formy. Další možné způsoby předávání informací subjektům údajů vyplývají z různých prostředí, kde jsou osobní údaje shromažďovány, a mohou v závislosti na konkrétním prostředí zahrnovat způsoby uvedené níže. Jak bylo uvedeno výše, pokud se správci rozhodnou použít kombinaci těchto metod, mohou zvolit vícevrstvý přístup, musí však zajistit, aby nejdůležitější informace (viz odstavec 36 a 38) byly vždy předány prvním prostředkem použitým ke komunikaci se subjektem údajů.

- a. výtisk / papírový formát, například při uzavírání smluv poštou: písemná vysvětlení, letáky, informace ve smluvní dokumentaci, kreslená znázornění, infografika nebo schémata;
- b. telefonické prostředí: vysvětlení ústní formou při osobním kontaktu, aby bylo možné zodpovědět otázky, nebo automatizované či předem nahrané informace s možností vyslechnout si podrobnější informace;
- c. chytré technologie bez displeje / prostředí internetu věcí, například analýza sledování Wi-Fi: ikony, QR kódy, hlasová upozornění, písemné informace zapracované do tištěných pokynů pro spuštění, videa jako součást digitálních pokynů pro spuštění, písemné informace na chytrém zařízení, textové zprávy nebo e-maily, viditelné tabule s uvedenými informacemi, informace na veřejných místech, veřejné informační kampaně;
- d. osobní kontakt, například při účasti v průzkumech nebo při přihlášení k službě osobně: ústní nebo písemná vysvětlení poskytnutá v tištěné nebo elektronické podobě;
- e. „reálné“ prostředí s kamerovým systémem / nahráváním prostřednictvím dronů: viditelné tabule s uvedenými informacemi, informace na veřejných místech, veřejné informační kampaně nebo oznámení v novinách či dalších médiích.

Informace o profilování a automatizovaném rozhodování

41. Informace o skutečnosti, že dochází k automatizovanému rozhodování, včetně profilování, jak je uvedeno v čl. 22 odst. 1 a 4, společně se smysluplnými informacemi o použitém postupu a významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů tvoří součást povinných informací, které subjektu údajů musejí být poskytnuty podle čl. 13 odst. 2 písm. f) a čl. 14 odst. 2 písm. g). WP29 vypracovala pokyny k automatizovanému individuálnímu rozhodování a profilování³⁵, v nichž lze nalézt další návod k uplatňování transparentnosti v podmínkách profilování. Je třeba poznamenat, že kromě specifických požadavků na transparentnost vztahujících se na automatizované rozhodování podle čl. 13 odst. 2 písm. f) a čl. 14 odst. 2 písm. g) se poznámky uvedené v těchto pokynech k významu informování subjektů údajů ohledně důsledků zpracování jejich osobních údajů a k obecné zásadě, že subjekt údajů by neměl být zaskočen zpracováním svých osobních údajů, rovněž

³⁵ Pokyny k automatizovanému individuálnímu rozhodování a profilování pro účely nařízení 2016/679, WP 251.

vztahují na profilování obecně (nejenom na profilování uvedené v článku 22³⁶) jako na jeden z druhů zpracování³⁷.

Další záležitosti – rizika, pravidla a záruky

42. Ve 39. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů se odkazuje na některé informace, které nejsou výslovně uvedeny v člancích 13 a 14 (viz citace bodu odůvodnění v odstavci 28 výše). V uvedeném bodě odůvodnění se hovoří o tom, že upozornění subjektů údajů na rizika, pravidla a záruky v souvislosti se zpracováním osobních údajů je spojeno s řadou dalších záležitostí. Mezi ně patří i posouzení vlivu na ochranu osobních údajů. Jak je uvedeno v pokynech WP29 týkajících se posouzení vlivu na ochranu osobních údajů³⁸, správci údajů mohou zvážit zveřejnění posouzení vlivu na ochranu osobních údajů (nebo jeho části) jako způsob, jak podpořit důvěru v operace zpracování a prokázat dodržování zásad transparentnosti a odpovědnosti, ačkoli jeho zveřejnění není povinné. K prokázání transparentnosti může také přispět dodržování kodexu chování (stanoveného článkem 40), jelikož kodexy chování mohou být vytvořeny za účelem specifikace použití obecného nařízení o ochraně osobních údajů, mimo jiné v souvislosti se spravedlivým a transparentním zpracováním, s informacemi poskytovanými veřejnosti a subjektům údajů a s informacemi poskytovanými dětem a jejich ochranou.
43. Další významnou záležitostí související s transparentností je záměrná a standardní ochrana osobních údajů (v souladu s článkem 25). Podle této zásady mají správci údajů povinnost ochranu údajů zabudovat do svých operací zpracování a systémů na samém počátku, spíše než řešit soulad s právními předpisy na ochranu údajů na poslední chvíli. V 78. bodě odůvodnění se hovoří o opatřeních, která mají zavést správci údajů s cílem zajistit splnění požadavků na záměrnou a standardní ochranu osobních údajů, včetně opatření spočívajících v transparentnosti s ohledem na funkce a zpracování osobních údajů.
44. Nezávisle na výše uvedeném se s nutností upozornit subjekty údajů na rizika, pravidla a záruky pojí i téma společných správců. Podle čl. 26 odst. 1 se požaduje, aby společní správci mezi sebou vymezili své podíly na odpovědnosti za plnění povinností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů transparentním ujednáním, zejména pokud jde o výkon práv subjektu údajů, a své povinnosti poskytovat informace uvedené v člancích 13 a 14. Ustanovení čl. 26 odst. 2 požaduje, aby byl subjekt údajů informován o podstatných prvcích ujednání učiněného mezi společnými správci. Jinými slovy subjektu údajů musí být zcela jasné, kterého správce údajů může kontaktovat, pokud má v úmyslu uplatnit jedno nebo více svých práv podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů³⁹.

³⁶ To se týká rozhodování založeného výhradně na automatizovaném zpracování včetně profilování, které ve vztahu k subjektům údajů vyvolává právní účinky nebo na ně má podobně závažný dopad.

³⁷ Na tyto případy se vztahuje 60. bod odůvodnění, ve kterém se stanoví, že „[s]ubjekt údajů by měl být dále informován o profilování a o jeho důsledcích“.

³⁸ Pokyny pro posouzení vlivu na ochranu osobních údajů a stanovení, zda je „pravděpodobné, že zpracování údajů bude mít za následek vysoké riziko“ pro účely nařízení 2016/679, WP 248 rev.1.

³⁹ Podle čl. 26 odst. 3 platí, že bez ohledu na podmínky ujednání uvedeného v čl. 26 odst. 1 může subjekt údajů vykonávat svá práva podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů u každého ze správců i vůči každému z nich.

Informace týkající se dalšího zpracování

45. Články 13 i 14 obsahují ustanovení⁴⁰, podle kterého je správce údajů povinen informovat subjekt údajů, pokud hodlá jeho osobní údaje dále zpracovávat pro jiné účely, než pro které byly shromážděny/získány. V takovém případě správce „poskytne subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 2“. Tato ustanovení konkretizují zásadu uvedenou v čl. 5 odst. 1 písm. b), podle níž jsou osobní údaje shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a je zakázáno další zpracování způsobem, který je s těmito účely neslučitelný⁴¹. Ve druhé části čl. 5 odst. 1 písm. b) se stanoví, že další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely se podle čl. 89 odst. 1 nepovažuje za neslučitelné s původními účely. Pokud jsou osobní údaje dále zpracovávány pro účely slučitelné s původními účely (o těchto případech se hovoří v čl. 6 odst. 4⁴²), použijí se čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 4. Požadavky stanovené v těchto člancích na informování subjektu údajů o dalším zpracování podporují stanovisko uvedené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů, že subjekt údajů by měl důvodně očekávat v okamžiku a v kontextu shromažďování osobních údajů, že ke zpracování pro tento účel může dojít⁴³. Jinými slovy by subjekt údajů neměl být zaskočen účelem zpracování svých osobních údajů.
46. Ustanovení čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 4 v souvislosti s odkazem na „příslušné další informace uvedené v odstavci 2“ mohou být na první pohled vyložena ve smyslu, že správci údajů mohou do jisté míry posoudit rozsah a konkrétní kategorie informací z příslušného odstavce 2 (tj. čl. 13 odst. 2 a čl. 14 odst. 2), které mají být subjektu údajů poskytnuty. (V 61. bodě odůvodnění se v této souvislosti hovoří o „dalších nezbytných informacích“.) Všeobecně však platí, že veškeré informace stanovené v uvedeném odstavci by měly být subjektu údajů poskytnuty, ledaže by jedna nebo více z těchto kategorií informací v daném případě neexistovala nebo nebyla relevantní.
47. WP29 v zájmu transparentnosti, korektnosti a odpovědnosti doporučuje, aby správci zvážili možnost poskytnout subjektům údajů v prohlášeních/oznámeních o ochraně soukromí informace o analýze slučitelnosti provedené podle čl. 6 odst. 4⁴⁴, pokud je nový účel zpracování založen na jiném právním základě než na souhlasu nebo vnitrostátním právu či právu EU. (Jinými slovy vysvětlení, jak je zpracování pro jiný účel či účely slučitelné s

⁴⁰ Ustanovení čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 4 mají totožné znění, kromě slova „shromážděny“ užitého v článku 13, jež je v článku 14 nahrazeno slovem „získány“.

⁴¹ Tato zásada viz například 47., 50., 61., 156. a 158. bod odůvodnění, čl. 6 odst. 4 a článek 89.

⁴² V čl. 6 odst. 4 je uveden demonstrativní výčet faktorů, které by měly být zohledněny při určování, zda je zpracování pro jiný účel slučitelné s účelem, pro který byly osobní údaje původně shromážděny, konkrétně: vazba mezi těmito účely, okolnosti, za nichž byly osobní údaje shromážděny, povaha osobních údajů (zejména zda jsou zpracovávány zvláštní kategorie osobních údajů nebo osobní údaje týkající se rozsudků v trestních věcech a trestných činů), možné důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů, existence vhodných záruk.

⁴³ 47. a 50. bod odůvodnění.

⁴⁴ Rovněž uvedeno v 50. bodě odůvodnění.

původním účelem.) Subjekt údajů tak získá možnost zvážit slučitelnost dalšího zpracování a poskytnuté záruky, aby se mohl rozhodnout, zda chce uplatnit svá práva, např. mimo jiné právo na omezení zpracování nebo právo vznést námitku proti zpracování⁴⁵. Pokud se správci rozhodnou uvedené informace nezahrnout do prohlášení/oznámení o ochraně soukromí, WP29 doporučuje, aby subjektům údajů jasným způsobem sdělili, že tyto informace mohou získat na požádání.

48. S výkonem práv subjektů údajů se pojí problematika načasování. Jak již bylo uvedeno výše, včasné poskytování informací je základním prvkem požadavků na transparentnost podle článků 13 a 14 a ze své podstaty se pojí s konceptem spravedlivého zpracování. Informace týkající se *dalšího zpracování* musejí být poskytnuty „ještě před uvedeným dalším zpracováním“. WP29 zastává názor, že mezi oznámením a zahájením zpracování by měla uplynout přiměřená doba a zpracování by nemělo začít okamžitě po obdržení oznámení subjektem údajů. Subjekty údajů tak mohou využít praktické výhody plynoucí ze zásady transparentnosti a získají smysluplnou možnost zvážit další zpracování (a případně vůči němu uplatnit svá práva). Co se rozumí pojmem přiměřená doba, závisí na konkrétních okolnostech. Podle zásady korektnosti platí, že čím rušivější (nebo méně očekávané) další zpracování je, tím by tato doba měla být delší. Podobně zásada odpovědnosti vyžaduje, aby správci údajů byli s to prokázat, že jejich rozhodnutí o okamžiku poskytnutí uvedených informací jsou za daných okolností odůvodněná a že načasování je obecně vůči subjektům údajů spravedlivé. (Viz také předchozí poznámky související se stanovením přiměřených dob v odstavcích 30 až 32 výše.)

Nástroje vizualizace

49. Je důležité připomenout, že uplatnění zásady transparentnosti v obecném nařízení o ochraně osobních údajů se neomezuje pouze na jazykovou komunikaci (v písemné či ústní formě). Toto nařízení stanoví, že ve vhodných případech lze použít nástroje vizualizace (zmiňuje zejména ikony, mechanismy pro vydávání osvědčení a pečeti a známky dokládající ochranu údajů). V 58. bod odůvodnění⁴⁶ se uvádí, že dostupnost informací určených veřejnosti nebo subjektům údajů je zvláště důležitá v on-line prostředí⁴⁷.

Ikony

50. V 60. bodě odůvodnění se uvádí, že informace poskytované subjektu údajů mohou být „doplněny“ standardizovanými ikonami, čímž je umožněn vícevrstvý přístup. Použití ikon by však nemělo nahradit informace nezbytné pro výkon práv subjektů údajů ani by nemělo

⁴⁵ Jak je uvedeno v 63. bodě odůvodnění, subjekt údajů tak bude mít možnost uplatnit své právo na přístup, aby byl informován o zpracování a mohl si ověřit jeho zákonnost.

⁴⁶ „Pokud budou tyto informace určeny veřejnosti, mohly by být poskytovány v elektronické podobě, například prostřednictvím internetových stránek. To platí obzvláště v situacích, kdy zapojení celé řady aktérů a technologická složitost znesnadňují subjektu údajů, aby věděl a porozuměl tomu, zda jsou shromažďovány jeho osobní údaje a kdo a za jakým účelem je shromažďuje, jako je reklama na internetu.“

⁴⁷ V této souvislosti by správci měli zohlednit subjekty údajů se zrakovým postižením (např. červeno/zelená barvoslepost).

nahrazovat prostředky k dodržování povinností správce údajů podle článků 13 a 14. V čl. 12 odst. 7 je používání uvedených ikon upraveno následovně:

„Informace, které mají být subjektům údajů poskytnuty podle článků 13 a 14, mohou být doplněny standardizovanými ikonami s cílem poskytnout snadno viditelným, srozumitelným a jasným způsobem přehled o zamýšleném zpracování. Pokud jsou ikony prezentovány v elektronické formě, musí být strojově čitelné.“

51. Vzhledem k formulaci „pokud jsou ikony prezentovány v elektronické formě, musí být strojově čitelné“, čl. 12 odst. 7 naznačuje, že mohou nastat situace, kdy ikony v elektronické formě prezentovány nejsou,⁴⁸ například ikony v tištěných dokumentech, na zařízeních připojených k internetu věcí nebo na balení těchto zařízení, v oznámeních o sledování prostřednictvím Wi-Fi na veřejných místech, QR kódech či v oznámeních o kamerovém systému.
52. Účelem používání ikon je zcela jasně zvýšení transparentnosti pro subjekty údajů tím, že se potenciálně omezí nutnost podávat subjektu údajů rozsáhlé písemné informace. Užitečnost ikon z hlediska efektivního informování subjektů údajů podle článků 13 a 14 však závisí na standardizaci těchto symbolů/obrázků, tak aby byly univerzálně použitelné a rozpoznatelné po celé EU jako zkratky pro dané informace. V tomto ohledu obecné nařízení o ochraně osobních údajů ukládá odpovědnost za vytvoření katalogu ikon Komisi, avšak stanovisko k ikonám by Komisi mohl poskytnout Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, ať už na její žádost, či z vlastního podnětu⁴⁹. WP29 uznává, že v souladu se 166. bodem odůvodnění by vypracování katalogu ikon mělo vycházet z přístupu založeného na důkazech a před jakoukoli standardizací bude třeba provést rozsáhlý výzkum ve spolupráci s odbornou sférou a širší veřejností zaměřený na efektivnost ikon v tomto kontextu.

Mechanismy pro vydávání osvědčení a pečeti a známky

53. Kromě používání standardizovaných ikon obecné nařízení o ochraně osobních údajů (článek 42) také upravuje používání mechanismů pro vydávání osvědčení a pečeti a známek

⁴⁸ V obecném nařízení o ochraně osobních údajů není uvedena definice pojmu „strojově čitelné“, ale v 21. bodě odůvodnění směrnice 2013/37/EU je definován „dokument ve strojově čitelném formátu“ následovně:

„...je-li ve formátu souboru strukturovaného tak, aby v něm softwarové aplikace mohly snadno nalézt, rozpoznat a získat konkrétní údaje. Za strojově čitelné údaje se považují údaje zakódované v souborech strukturovaných ve strojově čitelném formátu. Za strojově čitelné údaje se považují údaje zakódované v souborech strukturovaných ve strojově čitelném formátu. Strojově čitelné formáty mohou být otevřené nebo chráněné vlastnickým právem; mohou být formálně normalizované, či nikoli. Dokumenty ve formě souboru, který toto automatické zpracování omezuje, jelikož údaje z nich nelze získat snadno či vůbec, by za dokumenty ve strojově čitelném formátu být považovány neměly. členské státy by měly ve vhodných případech podporovat používání otevřených, strojově čitelných formátů.“

⁴⁹ Podle čl. 12 odst. 8 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 92 za účelem určení informací, které mají být sděleny pomocí ikon, a informace pro poskytování standardizovaných ikon. Instruktivní povahu má 166. bod odůvodnění (jenž upravuje akty Komise v přenesené pravomoci obecně), který stanoví, že Komise v rámci přípravné činnosti musí vést odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Ve vztahu ke standardizaci ikon má však důležitou poradní roli též Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, neboť v čl. 70 odst. 1 písm. r) se stanoví, že tento sbor z vlastního podnětu nebo případně na žádost Komise poskytuje Komisi stanovisko k ikonám.

dokládajících ochranu údajů pro účely prokázání souladu s tímto nařízením v případě operací zpracování prováděných správci a zpracovateli a pro účely zvýšení transparentnosti⁵⁰. WP29 včas vydá k těmto mechanismům pokyny.

Výkon práv subjektů údajů

54. Zásada transparentnosti ukládá správcům údajů v souvislosti s právy subjektů údajů stanovenými v obecném nařízení o ochraně osobních údajů tři povinnosti⁵¹:
- poskytnout subjektům údajů informace o jejich právech⁵² (v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. b) a čl. 14 odst. 2 písm. c),
 - dodržovat zásadu transparentnosti (tj. ve vztahu i s kvalitou sdělení stanovenou v čl. 12 odst. 1) při komunikaci se subjekty údajů v souvislosti s jejich právy podle článků 15 až 22 a 34 a
 - usnadňovat výkon práv subjektů údajů podle článků 15 až 22.
55. Smyslem požadavků stanovených obecným nařízením o ochraně osobních údajů, které se týkají výkonu uvedených práv a povahy požadovaných informací, je dát subjektům údajů *takové postavení*, aby mohly vymáhat svá práva a volat správce údajů k odpovědnosti za zpracování svých osobních údajů. V 59. bodě odůvodnění se zdůrazňuje, že „*je třeba stanovit postupy, které by usnadnily výkon práv subjektů údajů*“ a správce údajů by měl „*rovněž zajistit podmínky pro to, aby žádosti mohly být podávány elektronicky, zejména v případě zpracování osobních údajů elektronickými prostředky*“. Postup, který správce údajů stanoví pro subjekty údajů k výkonu jejich práv, by měl odpovídat kontextu a povaze vztahu a kontaktu mezi správcem a subjektem údajů. Proto může správce údajů nabídnout pro výkon práv jeden nebo dva různé způsoby, jež odrážejí různé způsoby kontaktu mezi subjekty údajů a správcem.

Příklad

Poskytovatel zdravotnických služeb používá elektronický formulář na svých internetových stránkách a tištěné formuláře v recepcích na klinikách, takže je možné podat žádost o přístup k osobním údajům elektronicky i osobně. Ačkoli poskytovatel nabízí tyto možnosti, stále přijímá žádosti o přístup podané jinými způsoby (například poštou nebo e-mailem) a také má určenu kontaktní osobu (dostupnou e-mailem nebo telefonicky), která subjektům údajů bude nápomocna při výkonu jejich práv.

⁵⁰ Viz 100. bod odůvodnění.

⁵¹ Podle oddílu Transparentnost a postupy v kapitole Práva subjektu údajů obecného nařízení o ochraně osobních údajů (viz oddíl 1 kapitola III, konkrétně článek 12).

⁵² Právo na přístup, opravu, výmaz, omezení a zpracování, právo vznést námitku proti zpracování a právo na přenositelnost.

Výjimky z povinnosti poskytnout informace

Výjimky v článku 13

56. Jedinou výjimkou z povinností správce údajů stanovených v článku 13, tedy jestliže osobní údaje byly získány přímo od subjektu údajů, jsou případy, „pokud subjekt údajů již uvedené informace má, a do té míry, v níž je má“⁵³. Zásada odpovědnosti po správcích údajů požaduje, aby prokázali (a doložili), které informace subjekt údajů již má, jak a kdy je získal a že nedošlo k žádným změnám, jež by znamenaly, že tyto informace již nejsou aktuální. Dále výrazem „do té míry, v níž je má“ v čl. 13 odst. 4 je dáno jasně najevo, že i pokud subjektu údajů byly již dříve poskytnuty některé kategorie ze souboru informací uvedených v článku 13, správce údajů má stále povinnost tyto informace doplňovat, aby zajistil, že subjekt údajů má aktuálně úplný soubor informací uvedených v čl. 13 odst. 1 a odst. 2. Níže je uveden příklad osvědčených postupů v souvislosti s omezeními, v rámci kterých by výjimka uvedená v čl. 13 odst. 4 měla být vykládána.

Příklad

Fyzická osoba se přihlásí k elektronické e-mailové službě a v okamžiku přihlášení obdrží veškeré požadované informace podle čl. 13 odst. 1 a odst. 2. O šest měsíců později tento subjekt údajů aktivuje připojenou funkci pro komunikaci v reálném čase – *instant messaging* – přes poskytovatele e-mailové služby, kterému pro tento účel poskytne své telefonní číslo. Poskytovatel služby sdělí subjektu údajů některé informace podle čl. 13 odst. 1 a odst. 2 o zpracování telefonního čísla (např. účely a právní základ zpracování, příjemci, doba uchování), ale už neposkytne další informace, které fyzická osoba obdržela před šesti měsíci a které se od té doby nezměnily (např. totožnost a kontaktní údaje správce a pověřence pro ochranu osobních údajů, informace o právech subjektu údajů a právu podat stížnost u příslušného dozorového úřadu). Osvědčeným postupem však je poskytnout subjektu údajů opět úplný soubor informací, přičemž by však subjekt údajů měl zároveň lehce rozpoznat, které z daných informací jsou nové. Nové zpracování pro účely poskytování služby *instant messaging* může ovlivnit subjekt údajů způsobem, který by ho mohl přimět, aby usiloval o uplatnění práva, o kterém byl informován už před šesti měsíci, ale od té doby na něj mohl zapomenout. Opětovné poskytování veškerých informací pomáhá zajistit, že subjekt údajů je neustále dobře obeznámen s tím, jak jsou jeho údaje používány, a se svými právy.

Výjimky v článku 14

57. Článek 14, týkající se situace, kdy osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, připouští mnohem širší rozsah výjimek z povinnosti správce údajů poskytnout informace. Uvedené

⁵³ Čl. 13 odst. 4.

výjimky by obecně měly být vykládány a používány jen úzce. Kromě situací, kdy subjekt údajů již uvedené informace má (čl. 14 odst. 5 písm. a)), jsou v čl. 14 odst. 5 stanoveny tyto další výjimky:

- poskytnutí takových informací není možné nebo by vyžadovalo nepřiměřené úsilí; to platí zejména v případě zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely, nebo pokud je pravděpodobné, že by uvedené poskytnutí znemožnilo nebo výrazně ztížilo dosažení cílů uvedeného zpracování,
- na správce se vztahuje požadavek stanovený právem Unie nebo členského státu na získávání nebo zpřístupnění těchto osobních údajů, přičemž příslušné právní předpisy stanoví vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů, nebo
- povinnost zachovávat služební tajemství (včetně zákonné povinnosti mlčenlivosti) upravená právem Unie nebo členského státu znamená, že osobní údaje musí zůstat důvěrné.

Prokazatelná nemožnost, nepřiměřené úsilí a výrazné ztížení dosažení cílů

58. Ustanovení čl. 14 odst. 5 písm. b) stanoví tři různé situace, kdy povinnost poskytnout informace uvedené v čl. 14 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 neplatí:

- (i) pokud se ukáže, že to není možné (zejména pro účely archivace, vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely),
- (ii) pokud by to vyžadovalo nepřiměřené úsilí (zejména pro účely archivace, vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely) nebo
- (iii) pokud by poskytnutí informací požadovaných podle čl. 14 odst. 1 znemožnilo nebo výrazně ztížilo dosažení cílů uvedeného zpracování.

Prokazatelná nemožnost

59. Situace, ve které „se ukáže, že není možné“ poskytnout informace podle čl. 14 odst. 5 písm. b), je scénář typu „všechno nebo nic“, protože něco je buď nemožné, nebo není: neexistují žádné stupně nemožnosti. Pokud tedy správce údajů chce tuto výjimku uplatnit, musí prokázat faktory, které mu skutečně *zabraňují* poskytnout dotčené údaje subjektům údajů. Pokud po určité době faktory, jež způsobovaly tuto „nemožnost“, pomínou a poskytnutí informací subjektům údajů bude možné, pak tak má správce údajů neprodleně učinit. V praxi však může dojít jen k velmi málo situacím, ve kterých správce údajů bude schopen prokázat, že skutečně nemůže subjekty údajů informovat. To ukazuje i následující případ.

Příklad

Subjekt údajů se přihlásí k službě následně placeného elektronického předplatného. Po tomto přihlášení si správce údajů vyžádá údaje o úvěrové spolehlivosti daného subjektu od úvěrového registru, aby se mohl rozhodnout, zda má službu poskytnout. Správce má

stanovený postup, že v souladu s čl. 14 odst. 3 písm. a) informuje subjekty údajů o získání údajů o úvěrové spolehlivosti do tří dnů od jejich získání. Adresa a telefonní číslo subjektu údajů však nejsou zaznamenány ve veřejných seznamech (subjekt údajů totiž žije v zahraničí). Subjekt údajů při přihlášení k službě neuvedl svou e-mailovou adresu nebo je uvedená e-mailová adresa neplatná. Správce tak nemá k dispozici žádné prostředky, aby mohl subjekt údajů přímo kontaktovat. V tomto případě však správce může informace o shromažďování údajů o úvěrové spolehlivosti uvést na svých internetových stránkách ještě před přihlášením k službě. Proto se za těchto okolností nejedná o situaci, kdy není možné poskytnout informace podle článku 14.

Nemožnost sdělit zdroj údajů

60. V 61. bodě odůvodnění se stanoví, že „pokud z důvodu využití různých zdrojů nemůže být subjektu údajů sdělen původ osobních údajů, měly by být poskytnuty obecné informace“. Zrušení požadavku poskytnout subjektům údajů informace o zdroji jejich osobních údajů platí, jen pokud to není možné z důvodu, že různé osobní údaje týkající se stejného subjektu údajů nelze přiřadit konkrétnímu zdroji. Například pouhá skutečnost, že databáze obsahující osobní údaje různých subjektů údajů byla správcem údajů vytvořena s využitím více než jednoho zdroje, nestačí ke zneplatnění tohoto požadavku, pokud je možné (ačkoli časově náročné a obtížné) identifikovat zdroj, ze kterého byly osobní údaje konkrétních subjektů údajů získány. Vzhledem k požadavkům na záměrnou a standardní ochranu osobních údajů⁵⁴ by mechanismy k zajištění transparentnosti měly být zabudovány do systémů zpracování jako jejich nedílná součást, tak aby byly veškeré zdroje osobních údajů používané v dané organizaci vysledovatelné a aby bylo možné určit jejich zdroj v jakémkoli okamžiku v životním cyklu zpracování údajů (viz odstavec 43 výše).

„Neúměrné úsilí“

61. Podle čl. 14 odst. 5 písm. b) se podobně jako v situaci, kdy „se ukáže, že to není možné“, může uplatnit výjimka z důvodu „neúměrného úsilí“, zejména pro zpracování „pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu či pro statistické účely v souladu s čl. 89 odst. 1“. V 62. bodě odůvodnění jsou tyto cíle uváděny také jako případy, kdy by poskytnutí informací subjektu údajů vyžadovalo nepřiměřené úsilí, a v této souvislosti se v něm zmiňuje, že by se mělo přihlídnout k počtu subjektů údajů, stáří údajů a přijatým vhodným zárukám. Vzhledem ke zdůraznění archivace a vědeckým a statistickým účelům v souvislosti s použitím této výjimky v 62. bodě odůvodnění a v čl. 14 odst. 5 písm. b) WP29 zastává názor, že na tuto výjimku by se neměli běžně spoléhat správci údajů, kteří nezpracovávají osobní údaje pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu či pro statistické účely. WP29 zdůrazňuje skutečnost, že pokud jsou sledovány tyto účely, stále je třeba dodržovat podmínky stanovené v čl. 89 odst. 1 a poskytnutí informací musí představovat neúměrné úsilí.

⁵⁴ Článek 25.

62. Při určování, jaké okolnosti představují buď nemožnost, nebo neúměrné úsilí podle čl. 14 odst. 5 písm. b), je vhodné zmínit, že v článku 13 nejsou stanoveny žádné srovnatelné výjimky (v případě, že osobní údaje jsou získány od subjektu údajů). Jediný rozdíl mezi situací upravenou v článku 13 a situací upravenou v článku 14 je, že článek 14 se vztahuje na osobní údaje, které nebyly získány od subjektu údajů. Z toho vyplývá, že nemožnost či neúměrné úsilí zpravidla vzniká za okolností, k nimž v případě osobních údajů získaných od subjektu údajů nedochází. Jinými slovy musí být nemožnost či neúměrné úsilí přímo spojeno se skutečností, že osobní údaje byly získány jiným způsobem než od subjektu údajů.

Příklad

Velká nemocnice ve velkém městě požaduje od všech pacientů, kteří podstupují ambulantní zákroky nebo jsou přijímáni k delšímu pobytu v nemocnici či k jiným vyšetřením, aby vyplnili formulář o pacientovi, v němž mají být uvedeny kontaktní údaje na osobu blízkou. Vzhledem k vysokému počtu pacientů, kteří nemocnici každý den navštíví, by poskytování informací požadovaných podle článku 14 všem osobám, které byly pacienti každý den uvedeny na formuláři jako osoby blízké, ze strany nemocnice vyžadovalo nepřiměřené úsilí.

63. Faktory uvedené v 62. bodě odůvodnění zmíněné výše (počet subjektů údajů, stáří údajů a přijaté vhodné záruky) mohou být vodítkem pro určení okolností, jež mohou vést k tomu, že by správce údajů musel vynaložit ke sdělení informací uvedených v článku 14 subjektu údajů neúměrné úsilí.

Příklad

Historikové snažící se vysledovat rodinný původ na základě příjmení využívají velký soubor dat týkající se 20 000 subjektů údajů. Tento soubor údajů však byl získán před 50 lety, od té doby nebyl aktualizován a neobsahuje kontaktní údaje. Vzhledem k velikosti databáze, a zejména ke stáří údajů by vyhledání konkrétních subjektů údajů s cílem poskytnout jim informace podle článku 14 po vědcích vyžadovalo nepřiměřené úsilí.

64. Pokud správce údajů chce uplatnit výjimku podle čl. 14 odst. 5 písm. b) na základě skutečnosti, že poskytnutí informací by vyžadovalo neúměrné úsilí, měl by zvážit poměr mezi úsilím, které by musel vynaložit, aby subjektům údajů informace poskytl, a dopadem a účinky na subjekty údajů v případě neposkytnutí těchto informací. Správce údajů by si posouzení měl dokumentovat na základě svých povinností vyplývajících ze zásady odpovědnosti. Podle čl. 14 odst. 5 písm. b) musí v takových případech správce přijmout vhodná opatření na ochranu práv, svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů. Toto ustanovení se rovněž použije v případech, kdy správce usoudí, že poskytnutí takovýchto informací by znemožnilo nebo výrazně ztížilo dosažení cílů uvedeného zpracování. Jedním z vhodných opatření podle čl. 14 odst. 5 písm. b), které správci musejí vždy přijmout, je

zpřístupnění daných informací veřejnosti. Správce může zvolit různé možnosti, například uvést tyto informace na svých internetových stránkách, nebo je aktivně inzerovat v novinách, případně na plakátech ve svých prostorech. Mezi další vhodná opatření může vedle zpřístupnění daných informací veřejnosti patřit v závislosti na konkrétních okolnostech zpracování: posouzení vlivu na ochranu osobních údajů, použití technik pseudonymizace údajů, minimalizace shromažďovaných údajů a doby uložení, zavedení technických a organizačních opatření, která zajistí vysokou úroveň zabezpečení. Dále také mohou nastat situace, ve kterých správce údajů zpracovává informace způsobem, který nevyžaduje identifikaci subjektu údajů (například pseudonymizované údaje). V takových případech může být relevantní také čl. 11 odst. 1, který stanoví, že správce nemá povinnost uchovávat, získávat nebo zpracovávat dodatečné informace za účelem identifikace subjektu údajů výlučně kvůli dosažení souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

Případy, kdy by se výrazně ztížilo dosažení cílů

65. Poslední případ, na který se vztahuje čl. 14 odst. 5 písm. b), jsou situace, kdy je pravděpodobné, že by poskytnutí informací subjektu údajů podle čl. 14 odst. 1 znemožnilo nebo výrazně ztížilo dosažení cílů uvedeného zpracování. Aby správci údajů mohli tuto výjimku uplatnit, musejí prokázat, že pouhé poskytnutí informací podle čl. 14 odst. 1 by samo o sobě zcela znemožňovalo dosažení cílů zpracování. Je důležité zmínit, že důraz na tento aspekt v čl. 14 odst. 5 písm. b) předpokládá, že při zpracování údaje jsou dodrženy veškeré ostatní zásady stanovené v článku 5 a zejména, že za každých okolností je zpracování osobních údajů spravedlivé a je založeno na právním základu.

Příklad

Banka A je podle právních předpisů proti praní peněz povinna nahlásit podezřelou aktivitu na účtech u ní vedených příslušnému donucovacímu orgánu, který vyšetřuje finanční trestné činy. Banka B (v jiném členském státě) informuje banku A, že zaznamenala podezřelou transakci od majitele účtu u banky B na účet vedený u banky A. Banka A předá informace týkající se dotyčného majitele účtu a podezřelé aktivity danému donucovacímu orgánu vyšetřujícími finanční trestné činy. Podle uvedených právních předpisů o praní peněz se banka, která upozorní majitele účtu, že by mohl být předmětem úředního vyšetřování, dopouští trestného činu. V této situaci se použije čl. 14 odst. 5 písm. b), protože poskytnutí informací podle článku 14 subjektu údajů (majiteli účtu u banky A) o zpracování osobních údajů obdržených od banky B by výrazně narušilo dosažení cílů uvedených právních předpisů, které poskytování takovýchto upozornění zabraňují. Všichni majitelé účtů u banky A by však měli být při otevírání účtu obecně informováni, že jejich osobní údaje mohou být zpracovány pro účely boje proti praní peněz.

Získávání nebo zpřístupnění je výslovně stanoveno právem

66. Ustanovení čl. 14 odst. 5 písm. c) umožňuje neuplatňovat požadavky na poskytování informací podle čl. 14 odst. 1, odst. 2 a odst. 4 do té míry, v níž je získávání nebo zpřístupnění osobních údajů „*výslovně stanoveno právem Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje*“. Tato výjimka je podmíněna tím, že v uvedeném právu jsou „*stanovena vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů*“. Takové právo se musí přímo týkat správce údajů, přičemž dané získávání nebo zpřístupnění by pro správce údajů mělo být povinné. Správce údajů musí být rovněž schopen doložit, jak se na něj daný zákon vztahuje a jak mu ukládá získávání nebo zpřístupnění dotčených osobních údajů. Ačkoli je na Unii nebo členském státu, aby vytvořily právní rámec, který stanoví „*vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů*“, správce údajů by měl zajistit (a být schopen doložit), že způsob, jakým získává nebo zpřístupňuje osobní údaje, je v souladu s těmito opatřeními. Správce údajů by dále měl subjektům údajů jasně sdělit, že získává a zpřístupňuje osobní údaje v souladu s příslušnými právními předpisy, ledaže existuje právní zákaz, který správci údajů znemožňuje tak učinit. To je v souladu s 41. bodem odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který stanoví, že právní základ či legislativní opatření by měly být jasné a přesné a jejich použití by mělo být předvídatelné pro osoby, na něž se vztahují, jak to vyžaduje judikatura Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva. Ustanovení čl. 14 odst. 5 písm. c) se však nepoužije, pokud jsou osobní údaje získány *přímo od subjektu údajů* – v takovém případě by se uplatnil článek 13. Jediná výjimka v obecném nařízení o ochraně osobních údajů, která by správce údajů v takovém případě zprošťovala povinnosti poskytnout informace o zpracování, je stanovena v čl. 13 odst. 4 (tj. pokud subjekt údajů již uvedené informace má, a do té míry, v níž je má). Jak je však uvedeno níže v odstavci 68, členské státy rovněž mohou v souladu s článkem 23 vydávat vnitrostátní právní předpisy stanovující další konkrétní omezení práva na transparentnost podle článku 12 a na informace podle článků 13 a 14.

Příklad

Daňový orgán je podle práva členského státu povinen shromažďovat údaje o mzdách zaměstnanců od zaměstnavatelů. Osobní údaje nejsou získávány od subjektů údajů, a proto se na daňový orgán obecně vztahují požadavky článku 14. Jelikož je získávání osobních údajů daňovým orgánem výslovně stanoveno právem, v uvedeném případě však pro daňový orgán povinnost poskytnout informace podle článku 14 neplatí.

Důvěrnost na základě povinnosti zachovat mlčenlivost

67. Ustanovení čl. 14 odst. 5 písm. d) stanoví pro správce údajů výjimku z požadavku na informace, pokud osobní údaje „*musí zůstat důvěrné s ohledem na povinnost zachovávat služební tajemství upravenou právem Unie nebo členského státu, včetně zákonné povinnosti mlčenlivosti*“. Pokud chce správce údajů tuto výjimku uplatnit, musí být schopen doložit, že tuto výjimku vhodně identifikoval, a prokázat, jak se na něj povinnost zachovávat služební tajemství přímo vztahuje, a tedy mu zabraňuje v poskytování veškerých informací stanovených v čl. 14 odst. 1, odst. 2 a odst. 4 subjektu údajů.

Příklad

Lékař (správce údajů) je vázán povinností zachovávat služební tajemství ve vztahu k informacím o zdravotním stavu svých pacientů. Pacientka (jíž se povinnost zachovávat služební tajemství týká) poskytne lékaři informace o svém zdraví v souvislosti s genetickým onemocněním, kterým trpí také řada jejích blízkých příbuzných. Pacientka rovněž lékaři poskytne některé osobní údaje svých příbuzných (subjektů údajů) se stejným onemocněním. Lékař není povinen uvedeným příbuzným poskytnout informace podle článku 14, protože se na tento případ vztahuje výjimka podle čl. 14 odst. 5 písm. d). Pokud by lékař příbuzným informace podle článku 14 poskytl, dopustil by se porušení povinnosti zachovávat služební tajemství vůči své pacientce.

Omezení práv subjektů údajů

68. V článku 23 se stanoví, že členské státy (nebo EU) mohou vydat právní předpisy, jimiž stanoví další omezení práv subjektů údajů v souvislosti s transparentností a hmotnými právy subjektů údajů⁵⁵, pokud takové opatření respektuje podstatu základních práv a svobod a je nezbytné a přiměřené k zajištění jednoho nebo více cílů stanovených v čl. 23 odst. 1 písm. a) až j). Pokud taková vnitrostátní opatření omezují buď konkrétní práva subjektů údajů, nebo obecné povinnosti týkající se transparentnosti, jež by se jinak v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů na správce údajů vztahovaly, měl by být správce údajů schopen prokázat, jakým způsobem se na něj dané vnitrostátní opatření vztahuje. Podle čl. 23 odst. 2 písm. h) takové legislativní opatření musí obsahovat ustanovení upravující právo subjektu údajů být informován o omezení jeho práv, pokud toto informování nemůže být na újmu účelu omezení. V souladu s tímto ustanovením a zásadou korektnosti by správce údajů měl subjekty údajů také informovat o uplatnění (nebo o zamýšleném uplatnění v případě výkonu práv konkrétního subjektu údajů) tohoto *vnitrostátního legislativního omezení* výkonu práv subjektů údajů, nebo zásady transparentnosti, ledaže by toto informování bylo na újmu účelu daného legislativního omezení. Zásada transparentnosti jako taková vyžaduje, aby správci údajů subjektům údajů předem poskytovali informace o jejich právech a o jakýchkoli výjimkách, jež by správce mohl uplatnit, tak aby subjekt údajů později nebyl zaskočen zamýšleným omezením konkrétního práva v okamžiku, kdy se ho snaží vůči správci uplatnit. V souvislosti s pseudonymizací a minimalizací údajů a do té míry, v níž správci údajů mohou usilovat o uplatnění článku 11 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, WP29 již dříve potvrdila ve stanovisku 3/2017⁵⁶, že článek 11 obecného nařízení o ochraně osobních údajů měl být vykládán jako způsob ke skutečnému prosazování zásady minimalizace údajů, aniž by bylo bráněno výkonu práv subjektů údajů, a že musí být umožněn výkon práv subjektů údajů za pomoci dodatečných informací poskytnutých subjektem údajů.

⁵⁵ Jak je stanoveno v člancích 12 až 22 a 34 a v článku 5, do té míry, v níž jejich ustanovení odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22.

⁵⁶ Stanovisko 3/2017 k zpracování osobních údajů v souvislosti se spolupracujícími inteligentními dopravními systémy (C-ITS) – viz odstavec 4.2.

69. Článek 85 dále požaduje, aby členské státy uvedly prostřednictvím právních předpisů právo na ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací. Tím se mimo jiné požaduje, aby členské státy stanovily vhodné výjimky a odchylky z některých ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů (včetně požadavků na transparentnost podle článků 12 až 14) v případě zpracování pro novinářské účely a pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu, pokud je nutné uvesti dvě práva uvést do souladu.

Transparentnost a případy porušení zabezpečení údajů

70. WP29 vypracovala zvláštní pokyny týkající se případů porušení zabezpečení údajů⁵⁷, přičemž pro účely těchto pokynů musejí být v souvislosti s povinnostmi správce údajů při sdělování případů porušení zabezpečení údajů subjektu údajů zohledněny požadavky na transparentnost stanovené v článku 12⁵⁸. Oznámení případu porušení zabezpečení údajů musí splňovat stejné požadavky popsané výše (zejména na použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků), které se použijí na jakákoli jiná sdělení subjektu údajů v souvislosti s jeho právy nebo s předáváním informací podle článků 13 a 14.

⁵⁷ Pokyny týkající se oznámení případů porušení zabezpečení osobních údajů podle nařízení 2016/679, WP 250.

⁵⁸ Toto je jasně uvedeno v čl. 12 odst. 1, který konkrétně zmiňuje „... veškerá sdělení podle článků 15 až 22 a 34 o zpracování...“ subjektu údajů [zvýraznění doplněno].

Příloha

Informace, které musejí být subjektu údajů poskytnuty podle článku 13 nebo článku 14

Požadovaný druh informací	Příslušný článek (osobní údaje získány od přímo od subjektu údajů)	Příslušný článek (osobní údaje nejsou získány od subjektu údajů)	Poznámky WP29 o požadavku na informace
Totožnost a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce ⁵⁹	Čl. 13. odst. 1 písm. a)	Čl. 14 odst. 1 písm. a)	Tyto informace by měly umožnit snadnou identifikaci správce údajů a pokud možno dovolit různé formy komunikace se správcem (např. telefonní číslo, e-mail, adresa atd.).
Případně kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů	Čl. 13 odst. 1 písm. b)	Čl. 14 odst. 1 písm. b)	Viz pokyny WP29 týkající se pověřenců pro ochranu osobních údajů ⁶⁰ .
Účely a právní základ zpracování	Čl. 13 odst. 1 písm. c)	Čl. 14 odst. 1 písm. c)	Kromě stanovení účelů zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, musí být vymezen příslušný právní základ podle článku 6. U zvláštních kategorií osobních údajů je třeba určit konkrétní ustanovení článku 9 (a případně právní předpis Unie nebo členského státu, podle kterého jsou údaje zpracovávány). Pokud jsou podle článku 10 zpracovávány osobní údaje týkající se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících

⁵⁹ Jak je vymezeno v čl. 4 odst. 17 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (a uvedeno v 80. bodě odůvodnění), „zástupcem“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která je správcem nebo zpracovatelem určena písemně podle článku 27 k tomu, aby správce nebo zpracovatele zastupovala, pokud jde o příslušné povinnosti správce nebo zpracovatele ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tato povinnost platí, pokud ve smyslu čl. 3 odst. 2 správce nebo zpracovatel není usazen v Evropské unii, ale zpracovává osobní údaje subjektů údajů, které se nacházejí v EU, a zpracování souvisí s nabídkou zboží nebo služeb těmto subjektům údajů nebo s monitorováním chování těchto subjektů v rámci EU.

⁶⁰ Pokyny týkající se pověřenců pro ochranu osobních údajů, WP243 rev.01, ve znění naposledy revidovaném a přijatém dne 5. dubna 2017.

			bezpečnostních opatření na základě čl. 6 odst. 1, měl by být určen právní předpis Unie nebo členského státu, podle kterého zpracování probíhá.
Oprávněné zájmy správce údajů nebo třetí strany, jsou-li právním základem zpracování oprávněné zájmy (čl. 6 odst. 1 písm. f))	Čl. 13 odst. 1 písm. d)	Čl. 14 odst. 2 písm. b)	V zájmu subjektu údajů musí být identifikován konkrétní zájem. Jako osvědčený postup může správce subjektu údajů před shromažďováním osobních důvodů rovněž poskytnout informace z <i>posouzení vyváženosti</i> , které musí být provedeno k tomu, aby se čl. 6 odst. 1 písm. f) mohl použít jako zákonný základ pro zpracování. S cílem vyhnout se zahlcení informacemi mohou být tyto informace uvedeny ve vícevrstevném prohlášení/oznámení o ochraně soukromí (viz odstavec 35). V každém případě WP29 zastává názor, že z informací poskytovaných subjektu údajů má být jasné, že informace z testu vyváženosti mohou obdržet na vyžádání. To je klíčové pro efektivní dodržování zásady transparentnosti, pokud subjekty údajů mají pochyby, zda byl test vyváženosti proveden korektně, nebo pokud chtějí podat stížnost u dozorového orgánu.
Kategorie dotčených osobních údajů	Nepožaduje se	Čl. 14 odst. 1 písm. d)	Tyto informace jsou požadovány při použití článku 14, protože osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, jenž tudíž neví, které kategorie jeho osobních údajů správce údajů získal.

Příjemci ⁶¹ (nebo kategorie příjemců) osobních údajů	Čl. 13 odst. 1 písm. e)	Čl. 14 odst. 1 písm. e)	<p>Pojem „příjemce“ je definován v čl. 4 odst. 9 jako „<i>fyzičká nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, kterým jsou osobní údaje poskytnuty, ať už se jedná o třetí stranu, či nikoli</i>“ [zvýraznění doplněno]. Příjemce tedy nemusí být třetí stranou. Proto do definice „příjemce“ spadají rovněž další správci údajů a společní správci a zpracovatelé, kterým byly údaje předány či zpřístupněny, a je o nich třeba též poskytnout informace vedle informací o příjemcích, kteří jsou třetími stranami.</p> <p>Je třeba poskytnout skutečné příjemce osobních údajů (jejich jména), nebo kategorie příjemců. V souladu se zásadou korektnosti musejí správci poskytnout informace o příjemcích, které jsou pro subjekty údajů nejvýznamnější. V praxi se obecně bude jednat o jména příjemců, tak aby subjekt údajů přesně věděl, kdo zpracovává jeho osobní údaje. Pokud se správci rozhodnou poskytnout pouze kategorie příjemců, měly by být tyto informace co nejkonkrétnější, s uvedením druhu příjemce (tj. odkazem na jeho činnosti), oboru, odvětví, pododvětví a místa, kde se příjemce nachází.</p>
Podrobnosti o předávání do třetích zemí, informace o této	Čl. 13 odst. 1 písm. f)	Čl. 14 odst. 1 písm. f)	Je třeba uvést příslušný článek obecného nařízení o ochraně

⁶¹ Jak je definováno v čl. 4 odst. 9 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a zmíněno v 31. bodě odůvodnění.

<p>skutečnosti a podrobnosti o příslušných zárukách⁶² (včetně existence či neexistence rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně⁶³) a prostředky, jak získat kopii osobních údajů, nebo místo jejich zveřejnění</p>			<p>osobních údajů, který umožňuje předání, a odpovídající mechanismus (např. rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 45 / závazná podniková pravidla podle článku 47 / standardní doložky o ochraně osobních údajů podle čl. 46. odst. 2 / odchylky a záruky podle článku 49 atd.). Dále je třeba poskytnout informace, kde a jakým způsobem je příslušný dokument přístupný nebo kde jej lze získat, např. poskytnutím odkazu na použitý mechanismus. V souladu se zásadou korektnosti by informace o předávání do třetích zemí měly být pro subjekty údajů co nejrelevantnější, což obecně znamená, že budou uvedeny konkrétní třetí země.</p>
<p>Doba uložení (nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá pro stanovení této doby)</p>	<p>Čl. 13 odst. 2 písm. a)</p>	<p>Čl. 14 odst. 2 písm. a)</p>	<p>Váže se na požadavek na minimalizaci údajů v čl. 5 odst. 1 písm. c) a požadavek na omezení uložení podle čl. 5 odst. 1 písm. e).</p> <p>Doba uložení (nebo kritéria použitá pro její stanovení) může záviset na faktorech, mezi které patří zákonné požadavky nebo pokyny platné pro dané odvětví, přičemž by však měla být uvedena způsobem, který subjektu údajů umožní posoudit na základě jeho konkrétní situace, jaká doba uchovávání konkrétních údajů / pro konkrétní účely bude. Nepostačuje, aby správce údajů</p>

⁶² Stanoveno v čl. 46 odst. 2 a čl. 46 odst. 3.

⁶³ V souladu s článkem 45.

			pouze obecně uvedl, že osobní údaje budou uchovány po dobu nezbytnou pro legitimní účely zpracování. V relevantních případech by pro různé kategorie osobních údajů a/nebo různé účely zpracování stanoveny měly být stanoveny odlišné doby uložení, včetně případné doby archivace.
Práva subjektu údajů: <ul style="list-style-type: none"> • na přístup, • na opravu, • na výmaz, • na omezení zpracování, • vznést námitku proti zpracování a • na přenositelnost údajů. 	Čl. 13 odst. 2 písm. b)	Čl. 14 odst. 2 písm. c)	Tyto informace by se měly týkat okolností konkrétního zpracování a obsahovat shrnutí, v čem právo spočívá, jak jej subjekt údajů může uplatnit, a případná omezení tohoto práva (viz odstavec 68 výše). Zejména musí být subjekt údajů výslovně upozorněn na právo vznést námitku proti zpracování, a to nejpozději v okamžiku první komunikace s ním, přičemž toto právo musí být uvedeno zřetelně a odděleně od jakýchkoli jiných informací ⁶⁴ . V souvislosti s právem na přenositelnost údajů viz pokyny WP29 týkající se práva na přenositelnost údajů ⁶⁵ .
Pokud je zpracování založeno na souhlasu (nebo výslovném souhlasu), právo souhlas kdykoli odvolat	Čl. 13 odst. 2 písm. c)	Čl. 14 odst. 2 písm. d)	V informacích by mělo být uvedeno, jak lze souhlas odvolat, přičemž odvolat souhlas by pro subjekt údajů mělo být stejně snadné jako jej poskytnout ⁶⁶ .
Právo podat stížnost u dozorového úřadu	Čl. 13 odst. 2 písm. d)	Čl. 14 odst. 2 písm. e)	V informacích by mělo být vysvětleno, že v souladu s článkem 77 má subjekt údajů právo podat stížnost u

⁶⁴ Čl. 21 odst. 4 a 70. bod odůvodnění (který se vztahuje na přímý marketing).

⁶⁵ Pokyny týkající se práva na přenositelnost údajů, WP242 rev.01, ve znění naposledy revidovaném a přijatém dne 5. dubna 2017.

⁶⁶ Čl. 7 odst. 3.

			některého dozorového úřadu, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu zaměstnání nebo místa, kde k údajnému porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů došlo.
Zda existuje zákonný či smluvní požadavek tyto informace poskytnout nebo zda je nutné uzavřít smlouvu nebo zda existuje povinnost tyto informace poskytnout a možné důsledky nesplnění této povinnosti	Čl. 13 odst. 2 písm. e)	Nepožaduje se	Například v souvislosti s pracovním poměrem může být poskytnutí některých informací stávajícímu nebo potenciálnímu zaměstnavateli smluvním požadavkem. V elektronických formulářích by měla být jasně vyznačena povinná pole, nepovinná pole a uvedeny důsledky nevyplnění povinných polí.
Zdroj, ze kterého osobní údaje pocházejí, a případně informace o tom, zda údaje pocházejí z veřejně dostupného zdroje	Nepožaduje se	Čl. 14 odst. 2 písm. f)	Měl by být poskytnut konkrétní zdroj údajů, ledaže není možné tak učinit – další pokyny viz odstavce 60. Pokud není uveden konkrétní zdroj, pak by tyto informace měly zahrnovat povahu zdrojů (tj. veřejné/soukromé zdroje) a typy organizací/obor/odvětví.
Skutečnost, že dochází k automatizovanému rozhodování, včetně profilování, a případně smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.	Čl. 13 odst. 2 písm. f)	Čl. 14 odst. 2 písm. g)	Viz pokyny WP29 k automatizovanému individuálnímu rozhodování a profilování ⁶⁷ .

⁶⁷ Pokyny k automatizovanému individuálnímu rozhodování a profilování pro účely nařízení 2016/679, WP 251.